

OCENA

startu reprezentacji Polski
w Mistrzostwach Europy Seniorów w Varese (Włochy)
9-11.04.2021

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów**

**9 - 11 kwietnia 2021 roku
Varese - Włochy**

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane zostały w dniach 9 – 11 kwietnia na torze regatowym rozłożonym na jeziorze Lago di Varese i były piętnastymi mistrzostwami wznowionymi po 34-letniej przerwie.

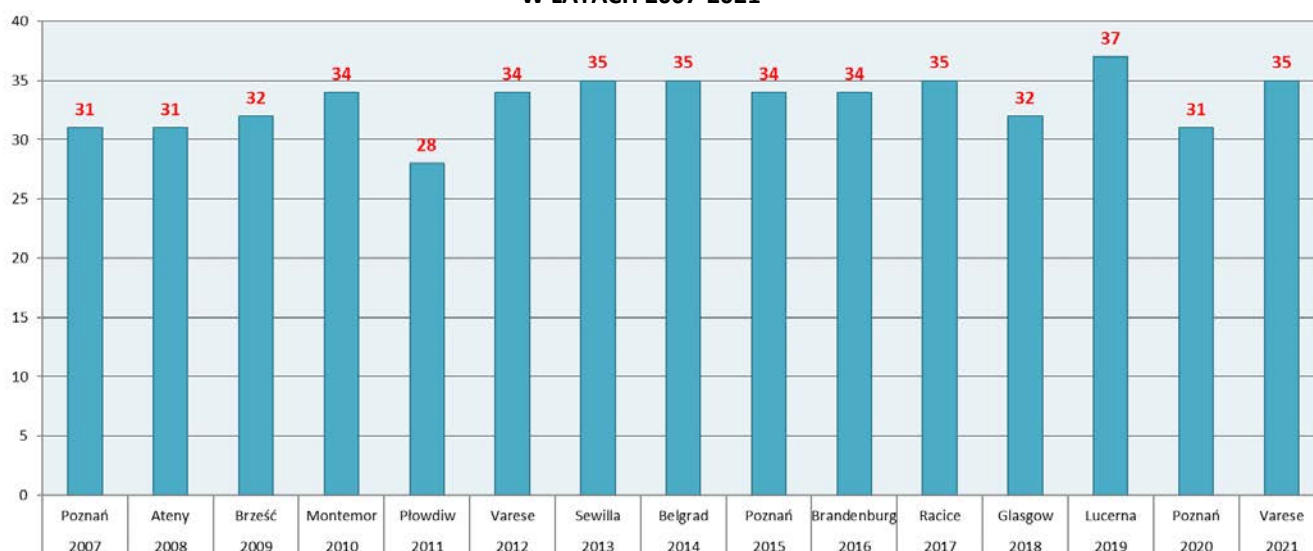
Mistrzostwa Europy w wioślarstwie to jedne z najstarszych imprez sportowych na kontynencie, których historia sięga 1893 roku. Impreza rozwinęła się bardzo daleko od jej XIX-wiecznych początków. Wtedy rozegrano tylko trzy wyścigi i wszystkie dla mężczyzn. Mistrzostwa Europy w wioślarstwie odbywały się niemal corocznie od 1893 do 1973 roku, po czym przekształciły się w Mistrzostwa Świata w wioślarstwie. Mistrzostwa Europy zostały ponownie wprowadzone do międzynarodowego kalendarza wioślarskiego w 2007 roku i rozgrywane były w pierwszej połowie września. W 2013 roku mistrzostwa zostały przeniesione na wcześniejszy okres sezonu wioślarskiego i rozgrywane były na przełomie maja i czerwca.

Do 2012 roku Mistrzostwa Europy Seniorów rozgrywane były we wrześniu dwa tygodnie po Mistrzostwach Świata Seniorów, z wyjątkiem 2010 roku, kiedy to Mistrzostwa Świata na Karapiro w Nowej Zelandii rozegrano na przełomie października i listopada. Od 2013 roku zmieniono termin rozgrywania na przełom maja i czerwca i przez to stały się integralną imprezą sezonu dla wielu drużyn, co miało niebagatelny wpływ na podniesienie poziomu sportowego tej imprezy, gdyż zaczęły w niej startować wszystkie najlepsze osady europejskie. Jednak dwa ostatnie sezony ze względu na pandemię SARS – COVID 19 całkowicie przewróciły międzynarodowy kalendarz wioślarski.

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane zostały w bardzo nietypowym terminie z wielu względów. Po pierwsze, że to praktycznie pierwsze regaty i to już na początku kwietnia. Natomiast w poprzednim, bardzo specyficznym sezonie Mistrzostwa Europy Seniorów były jedynymi, rozegranymi zawodami i zamykały sezon na początku października. Tak więc sześciomiesięczny przedział czasu, bez żadnych po drodze startów kontrolnych i wypełniony treningami ogólnymi i przygotowaniem wytrzymałości podstawowej nie pozwalał na określenie dyspozycji startowej poszczególnych osad. Dodatkowo na pierwszym zgrupowaniu okresu przygotowawczego w portugalskim Lago Azul w grudniu 2020 roku ¼ polskiej reprezentacji przechodziło zakażenie koronavirusem. Poszczególne załogi były rozbite i trenowały w rezerwowych zestawieniach. Ponadto ze względu na wczesnowiosenną porę roku ze zrozumiałych względów do tego czasu osady nie trenowały jeszcze w obojowanych torach wioślarskich, co stwarzało dodatkowe problemy techniczne w trakcie rozgrywania wyścigów mistrzowskich w Varese.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

Powyższy diagram przedstawia obrazowo ilość europejskich federacji uczestniczących w Mistrzostwach Europy w piętnastolecie po wznowieniu ich rozgrywania. Tegoroczne mistrzostwa były pod tym względem drugimi razem z regatami 2013, 2014 i 2017 roku.

W Mistrzostwach Europy Seniorów - czterokrotnie brało udział po 34 i 35 federacji

- trzykrotnie 31 federacji
- dwukrotnie 32 federacje
- po jednym razie 28 i 37 federacji.

Przez lata zmieniał się program Mistrzostw Europy Seniorów, a co za tym idzie również ilość konkurencji. Obecnie w programie rozgrywane jest czternaście konkurencji olimpijskich (siedem kobiecych i siedem tych samych męskich), sześć konkurencji wagi lekkiej nieobjętych programem Igrzysk olimpijskich (trzy żeńskie i także trzy takie same męskie) oraz drugi raz z kolei cztery konkurencje niepełnosprawnych. Do programu tegorocznych Mistrzostw Europy dodatkowo dołożono żeńską i męską dwójkę bez sternika wagi lekkiej.

Program osób niepełnosprawnych w naszym kraju jest prowadzony oddzielnym trybem, dlatego w poniższych zestawieniach pominięto konkurencje osób niepełnosprawnych.

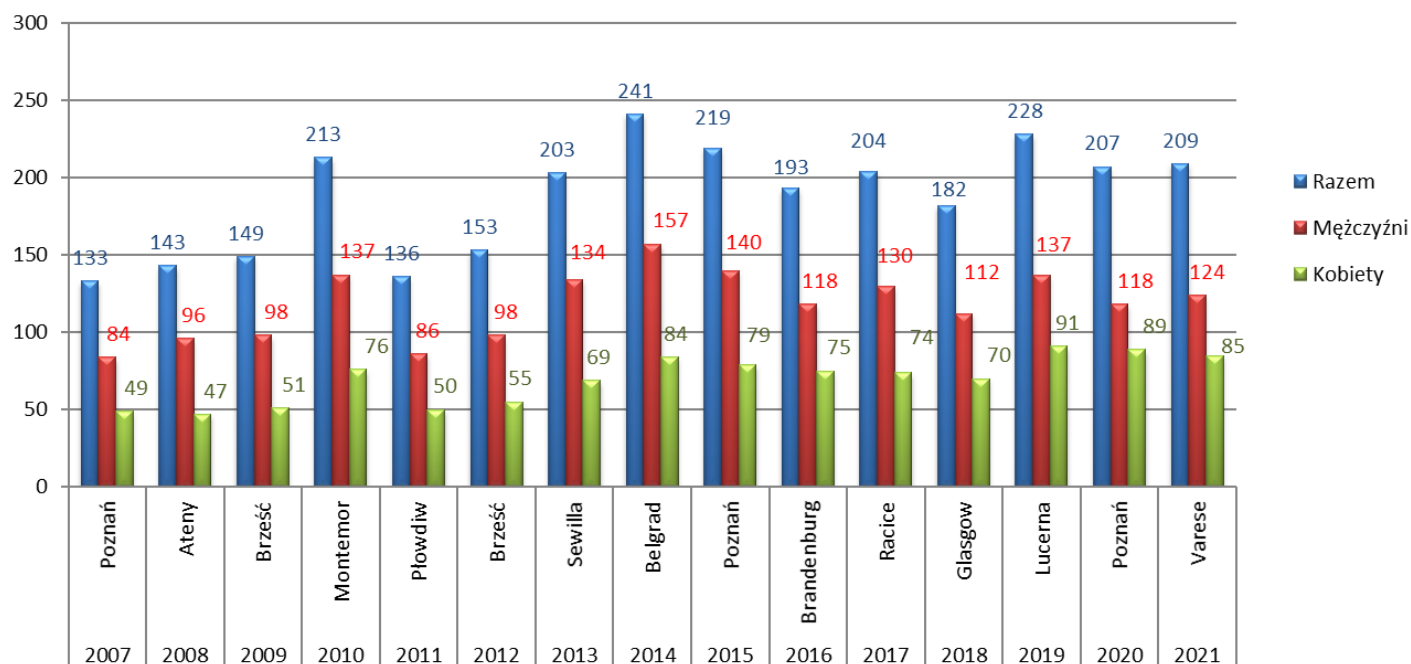
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

• W1x - jedynka kobiet	• M1x - jedynka mężczyzn
• W2x - dwójka podwójna kobiet	• M2x - dwójka podwójna mężczyzn
• W2- - dwójka bez sterniczki kobiet	• M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
• W4- - czwórka bez sterniczki kobiet	• M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
• W4x - czwórka podwójna kobiet	• M4x - czwórka podwójna mężczyzn
• W8+ - ósemka kobiet	• M8+ - ósemka mężczyzn
• LW2x - dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	• LM2x - dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

• LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet	• LM1x - jedynka wagi lekkiej mężczyzn
• LW2- - dwójka bez sterniczki wagi lekkiej	• LM2- - dwójka bez sternika wagi lekkiej
• LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet	• LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

W tym roku w Varese na starcie stanęło 209 osad (o dwie więcej niż w ubiegłym roku w Poznaniu) i jest to piąta z kolei ilość rozegranych po wznowieniu Mistrzostw Europy Seniorów. Najwięcej osad było w 2014 roku w Belgradzie. W Varese wystartowało 59,3% osad męskich i 40,7% osad kobiecych. Największy dotychczasowy procentowy udział osad kobiecych był w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu i wynosił 43%.

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Dwójka podwójna mężczyzn	24
2	Jedynka mężczyzn	23
3	Jedynka kobiet	15
4-5	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn Czwórka podwójna mężczyzn	14
6-8	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Dwójka bez sternika mężczyzn Czwórka bez sternika mężczyzn	13
9	Czwórka bez sterniczki kobiet	12
10	Czwórka podwójna kobiet	11
11-12	Jedynka wagi lekkiej kobiet Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	10
13-14	Dwójka bez sterniczki kobiet Dwójka podwójna kobiet	9
15	Ósemka kobiet	6
16-17	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn Ósemka mężczyzn	5
18	Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	3

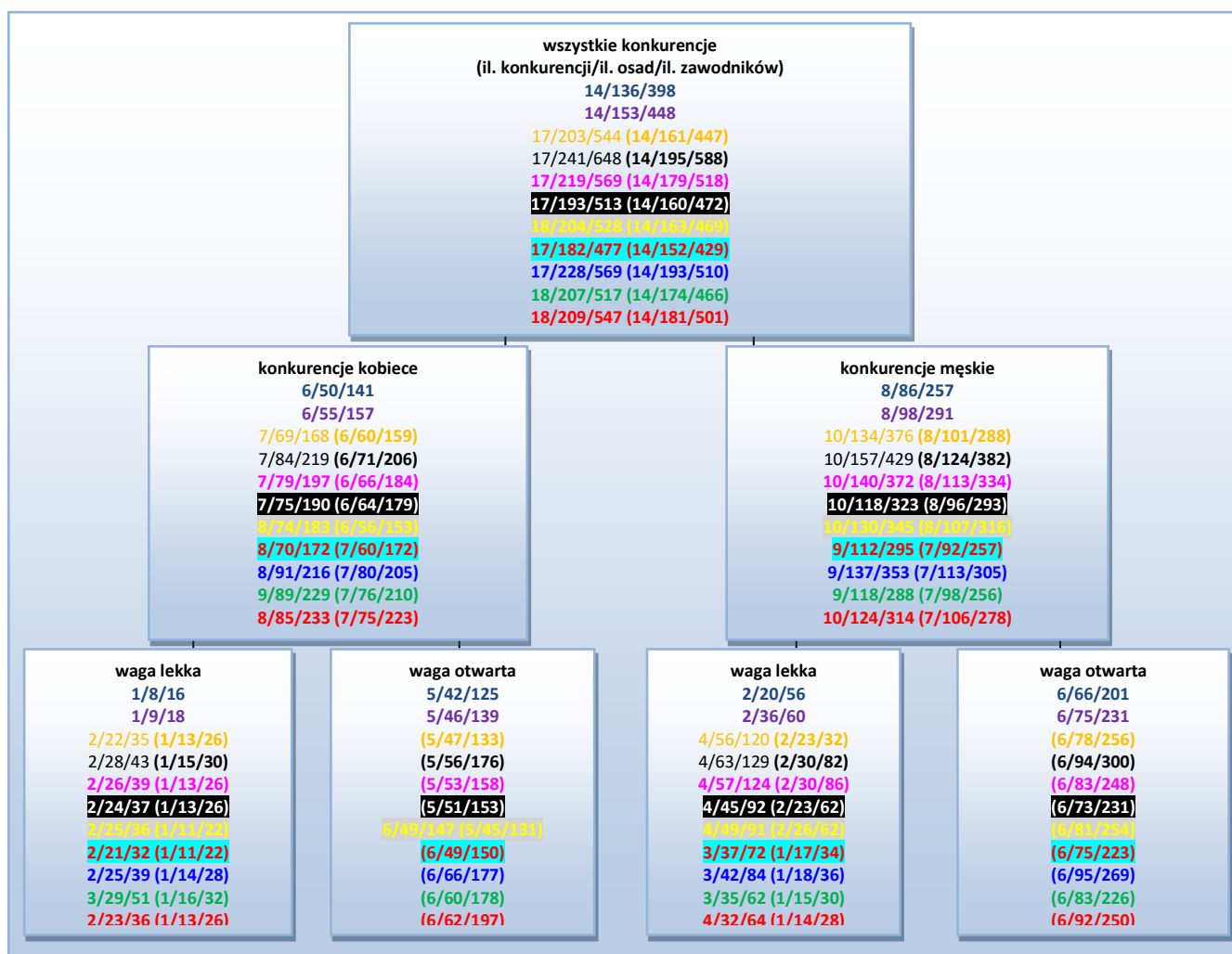
Kolorem czerwonym w tabeli zaznaczono konkurencje tzw. „nieolimpijskie”.

- Sześć najliczniej obsadzonych konkurencji to osady krótkowiosłowe, w tym cztery to konkurencje męskie.
- Najwięcej tym razem wystartowało męskich debli, a następnie skifistów i skifistek. Jedyne są konkurencjami indywidualnymi i wiele federacji, szczególnie tych mniejszych zgłasza właśnie jedynekę, aby zaznaczyć swoje uczestnictwo w rywalizacji międzynarodowej. Podyktowane to jest zarówno potencjałem zawodniczym jak i finansowym.
- Na końcu tego zestawienia znalazła się dwójka wagi lekkiej mężczyzn i trzeba dodać, że do dwóch innych konkurencji wagi lekkiej – dwójki bez sterniczki i kobiecej czwórki podwójnej nie zgłoszono żadnych osad.

Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy w Varese przedstawiono na poniższym diagramie, zestawiając go przy tym dla porównania z podobnymi danymi ostatnich dziewięciu lat, co pozwala na zaobserwowanie tendencji zmian w poszczególnych grupach, pamiętając przy tym o zmianie ilości konkurencji i wyrównaniu ich wśród kobiet i mężczyzn.

- Analizując Mistrzostwa Europy w poszczególnych latach należy zwrócić uwagę na ilość rozgrywanych konkurencji.
- Od początku rozgrywania Mistrzostw Europy Seniorów po 34 – letniej przerwie zawsze było 14 konkurencji olimpijskich (8 męskich i 6 kobiecych), jednak od trzech lat nastąpiła zmiana i obecnie jest po siedem i to tych samych kobiecych i męskich.
- Różnie natomiast bywało z konkurencjami „nieolimpijskimi” i to one różnicowały ilości rywalizujących osad i zawodników. Najwięcej konkurencji (maksymalną ilość) rozegrano w portugalskim Montemor z uwagi na wniosek większości europejskich federacji. Ponieważ Mistrzostwa Świata w tym roku odbywały się w dalekiej Nowej Zelandii i nie każdą federację było stać na wyślanie tam szerokiej reprezentacji. Dlatego Mistrzostwa Europy dla wielu były imprezą główną tego sezonu.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy podobnie jak w Portugalii rozegrano 18 konkurencji, przy czym nie była to maksymalna liczba (brak zgłoszeń do dwóch konkurencji wagi lekkiej kobiet).

KOLOR NIEBIESKI	– Mistrzostwa Europy 2011 roku w Plovdiv (Bułgaria)
KOLOR FIOLETOWY	– Mistrzostwa Europy 2012 roku w Varese (Włochy)
KOLOR POMARAŃCZOWY	– Mistrzostwa Europy 2013 roku w Sewilli (Hiszpania) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR CZARNY	– Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie (Serbia) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR RÓŻOWY	– Mistrzostwa Europy 2015 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR BIAŁY	– Mistrzostwa Europy 2016 roku w Brandenburgii (Niemcy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR ŻÓŁTY	– Mistrzostwa Europy 2017 roku w Racicach (Czechy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR CZERWONY	– Mistrzostwa Europy 2018 roku w Glasgow (Szkocja) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR GRANATOWY	– Mistrzostwa Europy 2019 roku w Lucernie (Szwajcaria) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR ZIELONY	– Mistrzostwa Europy 2020 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie
KOLOR CZERWONY	– Mistrzostwa Europy 2021 roku w Varese (Włochy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	17
2	Holandia	16
3	Wielka Brytania	15
4	Niemcy	14
5	Rumunia	13
6-7	Francja, Rosja	10
8	Polska	9
9	Irlandia	8
10-14	Dania, Hiszpania, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	7
15-17	Białoruś, Grecja, Litwa	6
18-19	Chorwacja, Czechy	5
20-21	Norwegia, Serbia	4
22-24	Austria, Mołdawia, Słowenia	3
25-30	Belgia, Bułgaria, Estonia, Izrael, Szwecja, Turcja	2
31-35	Cypr, Finlandia, Łotwa, Portugalia, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	8
3-5	Niemcy, Rumunia, Włochy	7
6	Rosja	5
7-10	Dania, Francja, Irlandia, Polska	4
11-16	Białoruś, Grecja, Hiszpania, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	3
17	Litwa	2
18-24	Austria, Chorwacja, Czechy, Izrael, Łotwa, Norwegia, Serbia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	10
2	Holandia	8
3-4	Niemcy, Wielka Brytania	7
5-6	Francja, Rumunia	6
7-8	Polska, Rosja	5
9-16	Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	4
17-23	Białoruś, Dania, Grecja, Mołdawia, Norwegia, Serbia, Słowenia	3
24-29	Austria, Belgia, Bułgaria, Estonia, Szwecja, Turcja	2
30-34	Cypr, Finlandia, Izrael, Portugalia, Słowacja	1

- Żadna federacja nie zgłosiła w tym roku swoich osad we wszystkich konkurencjach.
- Tylko w jednej konkurencji nie mieli osady w swoich reprezentacjach Włosi, którzy nie zgłosili jedynie dwójki bez sterniczki.
- Osiem największych pod względem ilości zgłoszonych osad federacji, czyli niespełna ¼ (22,9%) miało w Varese łącznie połowę wszystkich startujących osad.
- Pięć małych federacji zgłosiło tylko po jednej osadzie.
- 69% uczestniczących w tegorocznych Mistrzostwach Europy państw miało w swoich reprezentacjach co najmniej jedną osadę kobiecą, natomiast tylko jedna federacja (Łotwa) nie miała żadnej osady męskiej. 11 państw nie miało żadnej osady kobiecej: Belgia, Bułgaria, Cypr, Estonia, Finlandia, Mołdawia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja i Turcja.
- Wśród kobiet dwie reprezentacje – Holendrów i Brytyjczyków miały swoje osady we wszystkich rozegranych konkurencjach, a w konkurencjach męskich tylko Włosi mieli maksymalną ilość osad.
- Polska reprezentacja mając swoje osady w połowie rozgrywanych konkurencji znalazła się w tym zestawieniu na ósmej pozycji. W konkurencjach kobiecych wspólnie z innymi federacjami z czterema osadami na siódmym miejscu, podobnie jak w konkurencjach męskich z pięcioma załogami.

Poniżej w tabeli i na diagramie zamieszczono ilości polskich osad startujących we wszystkich Mistrzostwach Europy po wznowieniu ich rozgrywania, także w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

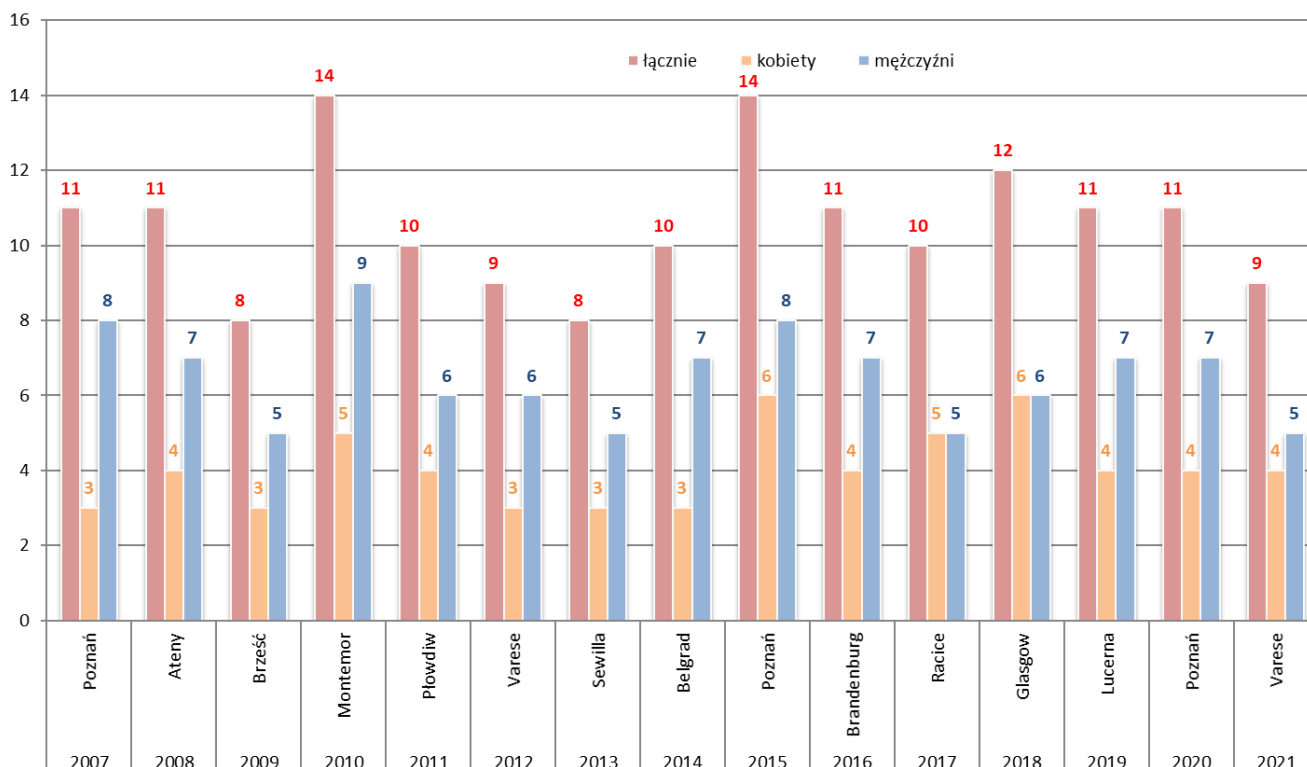
Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Ogółem	11	11	8	14	10	9	8	10	14	11	11	12	11	11	9
Kobiety	3	4	3	5	4	3	3	3	6	4	5	6	4	4	4
Mężczyźni	8	7	5	9	6	6	5	7	8	7	6	6	7	7	5

- Polska tylko dwukrotnie miała mniejszą ilość startujących osad. Tym razem spowodowane to było bliskością terminu rozgrywania finałowych regat kwalifikacyjnych do Igrzysk Olimpijskich w Tokio.
- Nasza federacja dwukrotnie zgłaszała do Mistrzostw Europy Seniorów po 14 osad. We wspomnianym 2010 roku, ale wtedy dla wielu osad była to impreza główna kończąca im sezon startów, gdyż trenerzy nie zdecydowali się na start w tak późnych Mistrzostwach

Świata w Nowej Zelandii z uwagi na zakłócenia w przygotowaniach do kolejnego sezonu kwalifikacji olimpijskich, oraz w 2015 roku kiedy to Mistrzostwa Europy ponownie rozgrywane były po ośmiu latach w Poznaniu na swoim torze regatowym Malta i przed własną publicznością.

- Jak widać standardem dla naszej reprezentacji jest 10 – 11 osad zgłaszanych do Mistrzostw Europy Seniorów. Jedenaście osad wystawiliśmy aż sześciokrotnie; po dwa razy osiem, dziewięć, dziesięć i czternaście.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

- Dwukrotnie w 2017 i 2018 roku w Racicach i w Glasgow w polskiej reprezentacji było tyle samo osad kobiecych co i męskich. W pozostałych przypadkach zawsze w przewadze były osady męskie. Pozostaje więc pewien niedosyt z powodu braku większej ilości osad żeńskich na europejskim poziomie, pomimo ujednoczenia i wyrównania od trzech lat ilości rozgrywanych konkurencji kobiecych i męskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	14
3	Włochy	13
4-5	Niemcy, Rumunia	12
6	Rosja	10
7	Francja	8
8-10	Dania, Polska , Ukraina	7
11-15	Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Szwajcaria	6
16-19	Białoruś, Chorwacja, Czechi, Węgry	5
20-21	Norwegia, Serbia	4
22-27	Austria, Estonia, Izrael, Mołdawia, Słowenia, Szwecja	2
28-34	Belgia, Bułgaria, Cypr, Finlandia, Łotwa, Słowacja, Turcja	1

- Tylko jedna federacja Portugalii z biorących udział w rywalizacji tegorocznych Mistrzostw Europy nie miała swojej załogi w czternastu konkurencjach olimpijskich.
- Komplet osad mieli Holendrzy i Brytyjczycy, a Niemcy i Włosi o jedną mniej. Siedem reprezentacji miało w nich tylko po jednej osadzie.
- Polska reprezentacja z siedmioma osadami w konkurencjach olimpijskich znalazła się na ósmej z kolei pozycji wspólnie z Danią i Ukrainą, ale w szóstej grupie państw.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	7
3-5	Niemcy, Rumunia, Włochy	6
6	Rosja	5
7	Dania	4
8-14	Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Polska, Ukraina, Węgry	3
15-17	Białoruś, Litwa, Szwajcaria	2
18-24	Austria, Chorwacja, Czechy, Izrael, Łotwa, Norwegia, Serbia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Wielka Brytania, Włochy	7
4-5	Niemcy, Rumunia	6
6-7	Francja, Rosja	5
8-13	Chorwacja, Czechy, Litwa, Polska, Szwajcaria, Ukraina	4
14-20	Białoruś, Dania, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Serbia	3
21-25	Estonia, Mołdawia, Słowenia, Szwecja, Węgry	2
26-33	Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Finlandia, Izrael, Słowacja, Turcja	1

- W olimpijskich konkurencjach kobiecych komplet siedmiu osad miała Holandia i Wielka Brytania, natomiast w męskich Holandia, Wielka Brytania i Włosi.
- W kobiecych konkurencjach olimpijskich ze wszystkich uczestniczących federacji swoich osad nie mieli Belgia, Bułgaria, Cypr, Estonia, Finlandia, Mołdawia, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja i Turcja.
- Polska reprezentacja z trzema osadami kobiecymi w konkurencjach olimpijskich zajmuje z grupą państw ósme miejsce, podobnie jak w konkurencjach męskich z czterema osadami także z grupą państw.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2-7	Francja, Holandia, Irlandia, Niemcy, Polska, Węgry	2
8-19	Austria, Belgia, Białoruś, Bułgaria, Hiszpania, Mołdawia, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Szwajcaria, Turcja, Wielka Brytania	1

- Z sześciu umieszczonych w programie konkurencji nieolimpijskich (po trzy takie same kobiece i męskie) ze względu na brak zgłoszeń rozegrano tylko cztery, w tym wszystkie męskie.
- 54,3% biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy miało przynajmniej jedną osadę w konkurencjach nieolimpijskich.
- W czterech rozegranych w Mistrzostwach Europy konkurencjach nieolimpijskich tylko Włosi mieli wszystkie osady.
- Sześć innych federacji (w tym Polska) miały swoich przedstawicieli w dwóch konkurencjach.
- Nasza reprezentacja, podobnie jak w innych latach miała jedyne wagi lekkiej kobiet i mężczyzn.

KOBIETY

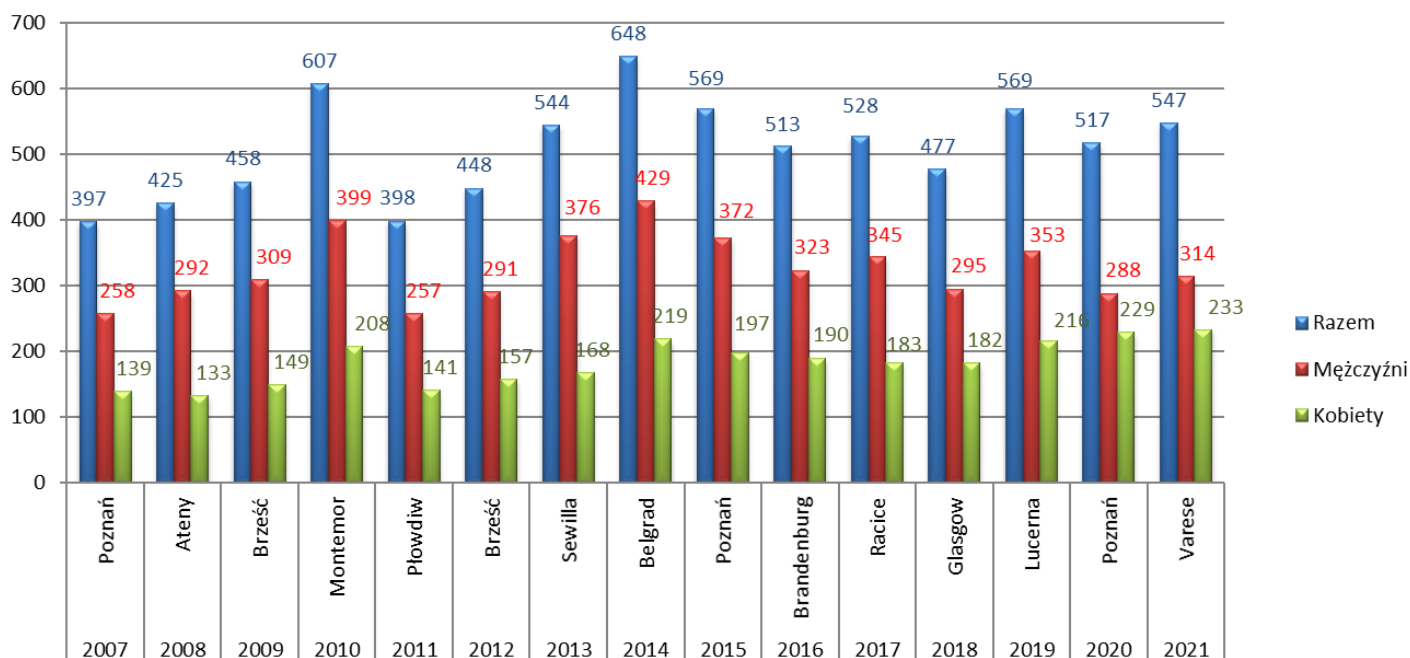
Lp.	Kraj	Ilość
1-10	Białoruś, Francja, Holandia, Irlandia, Niemcy, Polska , Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2	Węgry	2
3-15	Austria, Belgia, Bułgaria, Francja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Mołdawia, Niemcy, Polska , Portugalia, Słowenia, Turcja	1

- W rozbiu na nieolimpijskie konkurencje kobiet i mężczyzn dziesięć federacji miało swoje osady w konkurencjach żeńskich, a piętnaście w konkurencjach męskich, z czego tylko Włochy komplet trzech.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy rywalizowało 547 osób i pomimo utrudnień związanych z pandemią była to piąta wielkość wśród piętnastu dotychczas od wznowienia ich rozgrywania. 233 zawodniczek, co stanowi 42,6 % ogółu startujących jest rekordową ilością. A 314 zawodników – 57,4 % ogółu jest ósmą wielkością z piętnastu mistrzostw.
- Tendencja spadkowa uczestnictwa mężczyzn jest spowodowana między innymi polityką wyrównywania szans poprzez zmniejszenie konkurencji męskich, a wprowadzanie dodatkowych konkurencji kobiecych, a trzeba przypomnieć, że dwie konkurencje w ogóle nie zostały rozegrane ze względu na brak zgłoszeń

Maksymalna obecnie reprezentacja na Mistrzostwa Europy liczy 60 zawodniczek i zawodników (po 30) i dwie osoby, sterniczki lub sternicy, ponieważ przepisy nie określają płci zawodników na tej pozycji, a jedynie dolny limit masy ciała.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	54
2	Holandia	53
3	Wielka Brytania	49
4	Rumunia	46
5	Niemcy	44
6	Rosja	33
7	Francja	29
8	Polska	23
9	Ukraina	21
10-11	Irlandia, Szwajcaria	15
12-14	Dania, Hiszpania, Litwa	14
15-19	Białoruś, Chorwacja, Czechy, Norwegia, Węgry	11
20	Grecja	10
21	Austria	9
22-25	Estonia, Serbia, Szwecja, Turcja	6
26	Mołdawia	5
27	Słowenia	4
28-29	Belgia, Bułgaria	3
30-33	Finlandia, Izrael, Łotwa, Słowacja	2
34-35	Cypr, Portugalia	1

- Największą liczebnie reprezentacją byli w tym roku Włosi, którym do kompletu zabrakło jedynie zawodniczek w dwójce bez sterniczki kategorii open, dwójce bez sterniczki wagi lekkiej kobiet i czwórce podwójnej wagi lekkiej kobiet. Choć do tych dwóch ostatnich konkurencji akurat Włosi bardzo chętnie by swoje osady wystawili gdyby znalazły się przeciwniczki.
- Natomiast najmniejsze liczebnie reprezentacje miał Cypr i Portugalia z jednym tylko skifistą.
- Tym razem sześć największych liczebnie reprezentacji miało w tegorocznych Mistrzostwach Europy ponad połowę (51 %) wszystkich zawodniczek i zawodników.
- Zawsze najwyżej w tych rankingach znajdują się reprezentacje, które posiadają w swoich szeregach najwięcej dużych łodzi, a szczególnie ósemki i dlatego na pierwszych pięciu miejscach są federacje, które zgłosiły do Varese obie ósemki.
- Polska reprezentacja zajmuje ósme miejsce w tym zestawieniu za Francją. Obie reprezentacje nie miały żadnej ósemki. Szósta Rosja miała tylko ósemkę kobiet.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	25
3	Rumunia	24
4-5	Niemcy, Włochy	23
6	Rosja	20
7-8	Francja, Polska	11
9-11	Dania, Irlandia, Ukraina	9
12	Hiszpania	8
13	Szwajcaria	6
14-15	Grecja, Węgry	5
16-17	Białoruś, Norwegia	4
18	Litwa	3
19-21	Chorwacja, Czechy, Łotwa	2
22-24	Austria, Izrael, Serbia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	31
2	Holandia	28
3	Wielka Brytania	24
4	Rumunia	22
5	Niemcy	21
6	Francja	18
7	Rosja	13
8-9	Polska, Ukraina	12
10	Litwa	11
11-13	Chorwacja, Czechy, Szwajcaria	9
14	Austria	8
15-16	Białoruś, Norwegia	7
17-22	Estonia, Hiszpania, Irlandia, Szwecja, Turcja, Węgry	6
23-26	Dania, Grecja, Mołdawia, Serbia	5
27	Słowenia	4
28-29	Belgia, Bułgaria	3
30-31	Finlandia, Słowacja	2
32-34	Cypr, Izrael, Portugalia	1

- W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu reprezentacji miało w swoich zespołach bardzo podobnie jak w roku ubiegłym 51,5% (w 2020 - 52 %) wszystkich startujących kobiet, a w konkurencjach męskich pierwszych pięć reprezentacji miało 40,1% (w 2020 roku - 41,7 %) wszystkich startujących zawodników.
- W konkurencjach kobiecych na czele zestawienia pod względem ilości zawodniczek jest reprezentacja Holandii i Wielkiej Brytanii mając o jedną zawodniczkę więcej niż Rumunia i dwie zawodniczki więcej od Niemców i Włochów.
- W konkurencjach męskich maksymalne reprezentacje mieli jedynie Włosi, a trzech zawodników mniej mieli Holendrzy.
- Polska reprezentacja kobieca znalazła się podobnie jak w roku ubiegłym na siódmym miejscu, a męska, która w ubiegłym roku była na piątym, to teraz na ósmym.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	48
3	Włochy	46
4	Rumunia	45
5	Niemcy	42
6	Rosja	33
7	Francja	24
8-9	Polska, Ukraina	21
10-12	Dania, Litwa, Szwajcaria	14
13-14	Hiszpania, Irlandia	13
15-17	Chorwacja, Czechy, Norwegia	11
18-19	Białoruś, Grecja	10
20	Węgry	8
21-23	Estonia, Serbia, Szwecja	6
24	Austria	5
25-26	Mołdawia, Słowenia	3
27-33	Belgia, Bułgaria, Finlandia, Izrael, Łotwa, Słowacja, Turcja	2
34	Cypr	1

- W konkurencjach olimpijskich maksymalna liczebnie reprezentacja liczy 48 osób, w tym po 23 zawodniczki i zawodników oraz dwie sterniczki lub dwóch sterników, ponieważ jak wspomniano obecne przepisy nie określają płci zawodników na tej pozycji, a jedynie dolny limit masy ciała.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów w Poznaniu Holandia i Wielka Brytania miały w konkurencjach olimpijskich swoje reprezentacje kompletne. Dla przypomnienia w ubiegłorocznych mistrzostwach kompletną reprezentację mieli jedynie Holendrzy, a dwa lata temu Brytyjczycy.
- W konkurencjach olimpijskich pięć pierwszych w rankingu federacji miało w swoich reprezentacjach 229 zawodniczek i zawodników, co stanowi 44,8% (w ubiegłym roku 46,4%) wszystkich startujących w tych konkurencjach zawodniczek i zawodników.
- Polska w tych mistrzostwach była ósmą (w ubiegłym roku – szóstą) co do wielkości reprezentacją w konkurencjach olimpijskich.
- Jedna reprezentacja Cypru zgłosiła do rywalizacji tylko swojego skifistę, a w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy były to Norwegia i Izrael.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	24
3	Rumunia	23
4-5	Niemcy, Włochy	22
6	Rosja	20
7-8	Francja, Polska	10
9-10	Dania, Ukraina	9
11-12	Hiszpania, Irlandia	8
13-15	Grecja, Szwajcaria, Węgry	5
16	Norwegia	4
17-18	Białoruś, Litwa	3
19-21	Chorwacja, Czechy, Łotwa	2
22-24	Austria, Izrael, Serbia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia, Wielka Brytania, Włochy	24
4	Rumunia	22
5	Niemcy	20
6	Francja	14
7	Rosja	13
8	Ukraina	12
9-10	Litwa, Polska	11
11-13	Chorwacja, Czechy, Szwajcaria	9
14-15	Białoruś, Norwegia	7
16-17	Estonia, Szwecja	6
18-22	Dania, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Serbia	5
23	Austria	4
24-26	Mołdawia, Słowenia, Węgry	3
27-31	Belgia, Bułgaria, Finlandia, Słowacja, Turcja	2
32-33	Cypr, Izrael	1

- W olimpijskich konkurencjach kobiecych komplet zawodniczek miały Holenderki i Brytyjki. Rumunki nie miały w swoich reprezentacjach skifistki, a kolejne w tym zestawieniu Niemki i Włoszki nie miały dwójek bez sterniczki. Austria, Izrael i Serbia miały tylko skifistki.
- W olimpijskich konkurencjach męskich maksymalną ilość zawodników mieli Holendrzy, Brytyjczycy i Włosi, a Rumunom zabrakło jedynie dwójki podwójnej wagi lekkiej, której nigdy jeszcze w historii nie mieli. Jest to wynikiem świadomej polityki, gdyż do szkolenia centralnego dobierają tylko młodzież bardzo „wyrośniętą”. Natomiast Cypr i Izrael zgłosili tylko skifistów.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	8
2-3	Francja, Holandia	5
4-5	Austria, Turcja	4
6	Węgry	3
7-10	Irlandia, Mołdawia, Niemcy, Polska	2
11-19	Belgia, Białoruś, Bułgaria, Hiszpania, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-10	Białoruś, Francja, Holandia, Irlandia, Niemcy, Polska, Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania, Włochy	1

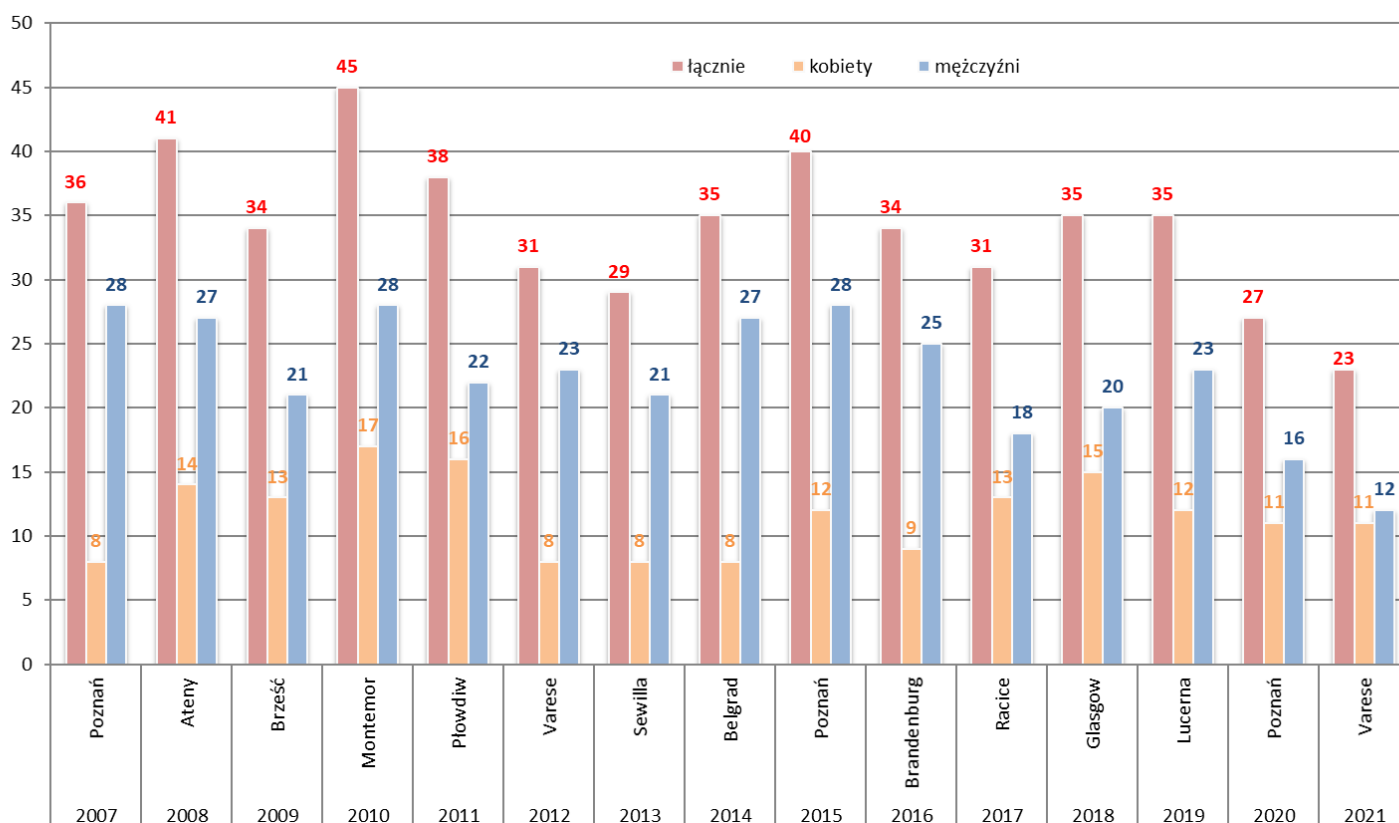
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2-5	Austria, Francja, Holandia, Turcja	4
6	Węgry	3
7	Mołdawia	2
8-15	Belgia, Bułgaria, Hiszpania, Irlandia, Niemcy, Polska, Portugalia, Słowenia	1

- Tylko Włosi mieli w konkurencjach „nieolimpijskich” komplet zawodniczek i zawodników, w konkurencjach, które rozegrano
- W konkurencjach „nieolimpijskich” na 19 federacji mających w nich swoje osady, aż dziesięć, miało tylko po jednej zawodniczce lub zawodniku. Byli to skifiści, którzy z reguły tak jak w przypadku Polski są zawodniczkami lub zawodnikami rezerwowymi do pierwszoplanowej konkurencji olimpijskiej, jaką jest dwójka podwójna wagi lekkiej.

Na poniższym diagramie przedstawiono ilość zawodniczek i zawodników zgłoszonych przez naszą federację we wszystkich dotychczas rozegranych po 34-letniej przerwie od 2007 roku Mistrzostwach Europy Seniorów.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy mieliśmy najmniejszą, w piętnastoletniej historii liczebnie reprezentację z wielu względów. Gdyż od dwóch lat nie mamy już ósemki na poziomie wyrównanej walki w stawce, poza tym kilka osad zarówno kobiecych jak męskich wypadło nam w ostatnim czasie z powodu chorób i kontuzji.
- Największą liczebnie reprezentację mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor, w którym zgłosiliśmy obie ósemki i wystartowała tam nasza reprezentacja w najmocniejszym składzie, traktując te mistrzostwa jako imprezę główną sezonu z uwagi na fakt, że Mistrzostwa Świata rozgrywane były w nietypowym dla Europejczyków okresie późnojesiennym w Nowej Zelandii.
- W Varese mieliśmy też najmniejszą historycznie reprezentację męską.

Wartością nadrzędną jest wartość sportowa zgłaszanych osad do imprezy głównej, a jej wykładnikiem jest zakwalifikowanie jej do ostatecznej medalowej rozgrywki w sześci-osadowym finale A. Oczywiście niejednokrotnie bywa tak, że przy słabiej obsadzonych konkurencjach samo zgłoszenie jest już przypisaniem osady do finału A. Dotyczyć to może jednak tylko ósemek lub wieloosobowych konkurencji nieolimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	13
2-3	Wielka Brytania, Włochy	12
4	Rumunia	9
5	Niemcy	7
6-7	Irlandia, Rosja	6
8-9	Francja, Polska	5
10-12	Chorwacja, Szwajcaria, Ukraina	3
13-18	Białoruś, Grecja, Hiszpania, Litwa, Norwegia, Węgry	2
19-25	Austria, Czechy, Dania, Estonia, Mołdawia, Serbia, Turcja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	8
2	Holandia	7
3	Rumunia	6
4-6	Irlandia, Rosja, Włochy	4
7	Niemcy	3
8-10	Białoruś, Francja, Ukraina	2
11-16	Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	8
2	Holandia	6
3	Polska	5
4-5	Niemcy, Wielka Brytania	4
6-7	Francja, Rumunia	3
8-12	Chorwacja, Irlandia, Rosja, Szwajcaria, Węgry	2
13-24	Austria, Czechy, Dania, Estonia, Grecja, Hiszpania, Litwa, Mołdawia, Norwegia, Serbia, Turcja, Ukraina	1

- 25 federacji (w ubiegłym roku było ich 23) z pośród 35 uczestniczących (71,4 %) miało swoich przedstawicieli w ostatecznej walce o medale w finałach A. Wśród nich siadem federacji miała w finale A tylko po jednej osadzie.
- Najwięcej osad w finałach A - trzynastcie mieli tym razem Holendrzy i o jedną mniej Brytyjczycy i Włosi.
- Włosi mieli największą ilość osad w finałach A w konkurencjach męskich, a Brytyjczycy w żeńskich. W obu tabelach na drugich pozycjach znaleźli się Holendrzy.
- W polskiej reprezentacji już dawno nie było takiej sytuacji, że do finałów A nie udało się zakwalifikować żadnej osadzie kobiecej, natomiast zrobiły to wszystkie zgłoszone załogi męskie.

Nie zawsze ilość oznacza jakość, a wartość całej reprezentacji pokazuje skuteczność finałowa i medalowa. Tzn. procentowy udział osad danej reprezentacji w finałach A i w strefie medalowej w stosunku do całości zgłoszonych do mistrzostw przez nią załóg. Przy czym na zestawienie i uszeregowanie w kolejności poszczególnych federacji należy analizować selektywnie, gdyż inną wartość ma 100% skuteczności dużej reprezentacji, a inną przy jednej czy dwóch zgłoszonych osadach.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Holandia	81,25	13/16
2	Wielka Brytania	80	12/15
3	Irlandia	75	6/8
4	Włochy	70,6	12/17
5	Rumunia	69,2	9/13
6-7	Chorwacja Rosja	60	3/5 6/10
8	Polska	55,55	5/9
9-13	Estonia	50	1/2
	Francja		5/10
	Niemcy		7/14
	Norwegia		2/4
	Turcja		1/2
14-15	Szwajcaria	42,9	3/7
	Ukraina		3/7
16-20	Austria	33,3	1/3
	Białoruś		2/6
	Grecja		2/6
	Litwa		2/6
	Mołdawia		1/3
21-22	Hiszpania	28,6	2/7
	Węgry		2/7
23	Serbia	25	1/4
24	Czechy	20	1/5
25	Dania	14,3	1/7

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów żadnej federacji wioślarskiej nie udało się osiągnąć skuteczności 100%, a na czele tabeli znalazły się dwie z największych reprezentacji z 80% skutecznością finałową – Holandia i Wielka Brytania.
- Z większych reprezentacji (10 i więcej zgłoszonych osad) słabszą skuteczność finałową miały reprezentacje Niemiec i Francji, które uplasowały się w tym rankingu poniżej Polski.
- Polska reprezentacja z ponad 50% skutecznością finałową znalazła się na siódmym miejscu.

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-4	Chorwacja	100	1/1
	Irlandia		4/4
	Norwegia		1/1
	Wielka Brytania		8/8
5	Holandia	87,5	7/8
6	Rumunia	85,7	6/7
7	Rosja	80	4/5
8-9	Białoruś	66,7	2/3
	Ukraina		2/3
10	Włochy	57,1	4/7
11-12	Francja	50	2/4
	Litwa		1/2
13	Niemcy	42,9	3/7
14-16	Grecja	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
	Szwajcaria		1/3

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Polska	100	5/5
2	Włochy	80	8/10
3	Holandia	75	6/8
4-5	Niemcy	57,1	4/7
	Wielka Brytania		4/7
6-14	Austria	50	1/2
	Chorwacja		2/4
	Estonia		1/2
	Francja		3/6
	Irlandia		2/4
	Rumunia		3/6
	Szwajcaria		2/4
15	Turcja	40	1/2
	Węgry		2/4
16-20	Rosja	40	2/5
16-20	Dania	33,3	1/3
	Grecja		1/3
	Mołdawia		1/3
	Norwegia		1/3
	Serbia		1/3
21-24	Czechy	25	1/4
	Hiszpania		1/4
	Litwa		1/4
	Ukraina		1/4

- Cztery reprezentacje w konkurencjach kobiecych: Wielka Brytania, Irlandia, Chorwacja i Norwegia (w tym dwie „jednoosadowe”), oraz jedna w konkurencjach męskich – Polska uzyskały w nich skuteczność 100%.
- Niestety w konkurencjach kobiecych zabrakło w tym zestawieniu tym razem naszej reprezentacji.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Wielka Brytania	11
3	Włochy	9
4	Rumunia	8
5-6	Niemcy, Rosja	6
7-8	Irlandia, Polska	4
9-12	Chorwacja, Francja, Szwajcaria, Ukraina	3
13-15	Grecja, Litwa, Norwegia	2
16-21	Białoruś, Czechy, Dania, Estonia, Hiszpania, Serbia	1

- W konkurencjach olimpijskich w finałach A miały swoje osady 21 federacje na 34 uczestniczące w tej rywalizacji, co stanowi 61,8%.
- Żadnej federacji nie udało się zakwalifikować do finałów A wszystkich swoich osad.
- Najwięcej osad w finałach mieli Brytyjczycy i Holendrzy.
- 6 federacji (28,6%) miało w finałach tylko po jednej załodze.
- Polska reprezentacja z czterema finałowymi osadami wspólnie z Irlandią znalazła się na siódmym miejscu.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	7
2	Holandia	6
3	Rumunia	5
4-5	Rosja, Włochy	4
6-7	Irlandia, Niemcy	3
8	Ukraina	2
9-16	Białoruś, Chorwacja, Francja, Grecja, Hiszpania, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Włochy	5
3-4	Polska, Wielka Brytania	4
5-6	Niemcy, Rumunia	3
7-10	Chorwacja, Francja, Rosja, Szwajcaria	2
11-19	Czechy, Dania, Estonia, Grecja, Irlandia, Litwa, Norwegia, Serbia, Ukraina	1

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy na wyróżnienie zasługuje rosyjska reprezentacja, która w ostatnich latach miała wiele osad, ale poziom ich przygotowania pozostawiał wiele do życzenia. Jednak, kiedy na ostatnich Mistrzostwach Świata nie zakwalifikowali do Igrzysk Olimpijskich żadnej załogi zatrudnili znanego włoskiego trenera jako konsultanta i młodego trenera litewskiego jako jego asystenta (ten sam trener był asystentem Włocha w ostatnich latach na Litwie) i natychmiast widać tego efekty.
- Komplet osad w finałach kobiecych konkurencji olimpijskich mieli Brytyjczycy, a o jedną mniej Holendrzy.
- Żadnej polskiej osadzie kobiecej nie udało się w tym roku awansować do ostatecznej rozgrywki medalowej.
- W olimpijskich konkurencjach męskich najwięcej osad w finale mieli Holendrzy i Włosi, ale tylko polska reprezentacja w finale miała wszystkie, które wystawiła.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-2	Holandia	78,6	11/14
	Wielka Brytania		11/14
3	Włochy	69,2	9/13
4-5	Irlandia	66,7	4/6
	Rumunia		8/12
6-7	Chorwacja	60	3/5
	Rosja		6/10
8	Polska	57,1	4/7
9-12	Estonia	50	1/2
	Niemcy		6/12
	Norwegia		2/4
	Szwajcaria		3/6
13	Ukraina	42,9	3/7
14	Francja	37,5	3/8
15-16	Grecja	33,3	2/6
	Litwa		2/6
17	Serbia	25	1/4
18-19	Białoruś	20	1/5
	Czechy		1/5
20	Hiszpania	16,7	1/6
21	Dania	14,3	1/7

- To właśnie Holendrzy i Brytyjczycy osiągnęli najwyższą skuteczność finałową swoich reprezentacji.
- Natomiast najniższą skuteczność finałową z reprezentacji, które w ogóle miały swoich przedstawicieli w finałach A miała Dania. W finale znalazł się jedynie świetny skifista. Dania w poprzednich latach miała świetną głównie wagę lekką, którą postanowiono pomału wycofać z programu Igrzysk Olimpijskich, co niekorzystnie wpłynęło na ogólny poziom właśnie duńskiej reprezentacji.
- Nasza reprezentacja wyłącznie tym razem dzięki dobrej postawie osad męskich zmieściła się w pierwszej ósemce tego zestawienia. A przecież, gdyby nie problemy zdrowotne obu kobiecych czwórek nasza reprezentacja mogła znaleźć się na czele tego zestawienia sponad 80% skutecznością finałową.

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-4	Chorwacja	100	1/1
	Irlandia		3/3
	Norwegia		1/1
	Wielka Brytania		7/7
5	Holandia	85,7	6/7
6	Rumunia	83,3	5/6
7	Rosja	80	4/5
8-9	Ukraina	66,7	2/3
	Włochy		4/6
10-13	Białoruś	50	1/2
	Litwa		1/2
	Niemcy		3/6
	Szwajcaria		1/2
14-16	Francja	33,3	1/3
	Grecja		1/3
	Hiszpania		1/3

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Polska	100	4/4
2-3	Holandia	71,4	5/7
	Włochy		5/7
4	Wielka Brytania	57,1	4/7
5-9	Chorwacja	50	2/4
	Estonia		1/2
	Niemcy		3/6
	Rumunia		3/6
10-11	Szwajcaria	40	2/4
	Francja		2/5
	Rosja		2/5
12-16	Dania	33,3	1/3
	Grecja		1/3
	Irlandia		1/3
	Norwegia		1/3
	Serbia		1/3
17-19	Czechy	25	1/4
	Litwa		1/4
	Ukraina		1/4

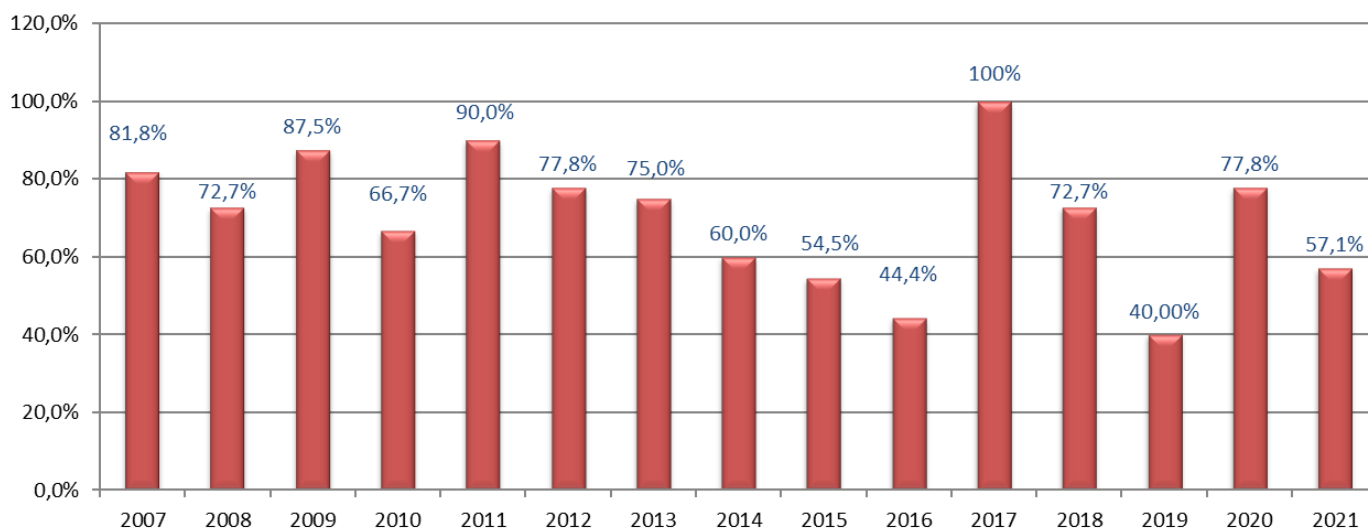
- Na czele za to znalazła się Polska pod względem skuteczności w męskich konkurencjach olimpijskich przed Holendrami, Włochami i Brytyjczykami.
- Należy zauważyć, że ostanie trzy pozycje w konkurencjach męskich pod względem skuteczności finałowej zajmują reprezentacje Czech, Litwy i Ukrainy mające zawsze mocne męskie osady.

**SKUTECZNOŚCI FINAŁOWE POLSKIEJ REPREZENTACJI W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW
W LATACH 2007 - 2021
(w konkurencjach olimpijskich)**

Lp.	Rok	% całości reprezentacji	Ilość w finale/ilość osad
1	2017	100%	8/8
2	2011	90,0%	9/10
3	2009	87,5%	7/8
4	2007	81,8%	9/11
5-6	2012 2020	77,8%	7/9
7	2013	75,0%	6/8
8-9	2008 2018	72,7	8/11
10	2010	66,7%	8/12
11	2014	60,0%	6/10
12	2021	57,1%	4/7
13	2015	54,5%	6/11
14	2016	44,4%	4/9
15	2019	40,0%	4/10

W powyższej tabeli uszeregowano Mistrzostwa Europy Seniorów pod względem skuteczności finałowej w całej piętnastoletniej historii ich rozgrywania po wznowieniu po 34-letniej przerwie.

- Maksymalną 100% skuteczność uzyskała nasza reprezentacja tylko raz i to na początku kończącego się cyklu olimpijskiego w 2017 roku. To znaczy wszystkie zgłoszone osady zakwalifikowały się do finałowej rozgrywki o medale.
- Najniższą skuteczność finałową uzyskała polska reprezentacja w 2019 roku – także w obecnie kończącym się cyklu olimpijskim. Jednak nie należy zapomnieć, że był to rok głównych kwalifikacji olimpijskich, a na Mistrzostwach Świata Seniorów zdobyła rekordową ilość czterech medali, zakwalifikowało się sześć osad i to wszystkie z miejsc finałowych.

Powyższy diagram jest kompatybilny z wcześniejszą tabelą i pokazuje skuteczności polskiej reprezentacji w Mistrzostwach Europy Seniorów ustawione chronologicznie od 2007 do 2021 roku.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2-5	Francja, Holandia, Irlandia, Węgry	2
6-14	Austria, Białoruś, Hiszpania, Mołdawia, Niemcy, Polska , Rumunia, Turcja, Wielka Brytania	1

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-11	Austria	100	1/1
	Białoruś		1/1
	Francja		2/2
	Hiszpania		1/1
	Holandia		2/2
	Irlandia		2/2
	Mołdawia		1/1
	Rumunia		1/1
	Turcja		1/1
	Węgry		2/2
12	Włochy	75	3/4
13-14	Niemcy	50	1/2
	Polska		1/2

- W czterech rozegranych konkurencjach nieolimpijskich żadnej federacji nie udało się zakwalifikować wszystkich swoich zgłoszonych osad do finału A.
- Tylko w dwóch konkurencjach (jedynekach wagi lekkiej kobiet i mężczyzn) zgłoszono ponad sześć osad.
- 14 z 19 federacji, które zgłosiły swoich przedstawicieli do rywalizacji w tych konkurencjach (co stanowi 73,7%) miało co najmniej jedną osadę w finałach A i aż 11 z tych czternastu miało 100% skuteczności finałowej, co znaczy, że wszystkie swoje załogi w konkurencjach nieolimpijskich mieli w finale A.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD
WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	9
2-3	Holandia, Włochy	8
4	Rumunia	6
5-6	Francja, Niemcy	3
7-10	Irlandia, Polska , Rosja, Węgry	2
11-19	Białoruś, Chorwacja, Dania, Estonia, Hiszpania, Litwa, Mołdawia, Serbia, Szwajcaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	6
2-3	Holandia, Rumunia	4
4	Rosja	2
5-12	Białoruś, Francja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niemcy, Szwajcaria, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2	Holandia	4
3	Wielka Brytania	3
4-8	Francja, Niemcy, Polska , Rumunia, Węgry	2
9-14	Chorwacja, Dania, Estonia, Irlandia, Mołdawia, Serbia	1

- 19 z 35 federacji (54,3%) miało co najmniej jeden medal w Tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów.
- Wielka Brytania zdobyła największą ilość medali przed Włochami i Holendrami, którzy mieli po jednym medalu mniej.
- W konkurencjach kobiecych w walce o medale dominowała Wielka Brytania, a w konkurencjach męskich Włosi.
- W konkurencjach kobiecych połowa federacji, które zgłosiły do nich swoje osady miały co najmniej jeden medal, a w konkurencjach męskich odpowiednio 42,5%.
- Na tym tle nasza reprezentacja wygląda raczej słabo bez medalu w konkurencjach kobiecych i dwoma medalami (w tym jednym w konkurencjach nieolimpijskich) i siódme miejsce z trzema innymi federacjami w klasyfikacji ogólnej oraz czwarte w konkurencjach męskich nie może zamazać słabszego występu naszych reprezentantów.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Wielka Brytania	60	9/15
2-3	Estonia	50	1/2
	Holandia		8/16
4	Włochy	47,1	8/17
5	Rumunia	46,15	6/13
6	Mołdawia	33,3	1/3
7	Francja	30	3/10
8	Węgry	28,6	2/7
9-10	Irlandia	25	2/8
	Serbia		1/4
11	Polska	22,2	2/9
12	Niemcy	21,4	3/14
13-14	Chorwacja	20	1/5
	Rosja		2/10
15-16	Białoruś	16,7	1/6
	Litwa		1/6
17-19	Dania	14,3	1/7
	Hiszpania		1/7
	Szwajcaria		1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Wielka Brytania	75	6/8
2	Rumunia	57,1	4/7
3-4	Holandia	50	4/8
	Litwa		1/2
5	Rosja	40	2/5
6-8	Białoruś	33,3	1/3
	Hiszpania		1/3
	Szwajcaria		1/3
9-10	Francja	25	1/4
	Irlandia		1/4
11-12	Niemcy	14,3	1/7
	Włochy		1/7

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Włochy	70	7/10
2-4	Estonia	50	1/2
	Holandia		4/8
	Węgry		2/4
5	Wielka Brytania	42,9	3/7
6	Polska	40	2/5
7-11	Dania	33,3	1/3
	Francja		2/6
	Mołdawia		1/3
	Rumunia		2/6
	Serbia		1/3
12	Niemcy	28,6	2/7
13-14	Chorwacja	25	1/4
	Irlandia		1/4

- Największą skuteczność medalową mieli Brytyjczycy i trzeba podkreślić, że oni jedyni mieli ją ponad 50%.
- W konkurencjach kobiecych także miały Brytyjki, ponad barierę 50%, którą przekroczyły także Rumunki. W konkurencjach męskich skuteczność 50% przekroczyli jedynie Włosi. To świadczy o braku zdecydowanej dominacji którejś z federacji w tegorocznych mistrzostwach.
- Polska reprezentacja z bardzo niską skutecznością medalową 22,2% w tym roku zajmuje niestety dalszą pozycję.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	9
2	Holandia	7
3-4	Rumunia, Włochy	5
5	Niemcy	3
6-7	Irlandia, Rosja	2
8-16	Chorwacja, Dania, Estonia, Francja, Hiszpania, Litwa, Polska , Serbia, Szwajcaria	1

- 16 federacji z 34 mających swoje osady w czternastu konkurencjach olimpijskich (47,1%) miało co najmniej jeden medal, z czego tylko siedem miało więcej niż jeden.
- Najwięcej zdobyli Brytyjczycy, którzy stawali na podium niemal w 2/3 konkurencji olimpijskich. W połowie tych konkurencji medale zdobyli Holendrzy, a ponad 1/3 Rumuni i Włosi.
- Polska z jednym medalem uplasowała się na końcu tego zestawienia w dużej grupie dziewięciu państw.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	6
2	Holandia	4
3	Rumunia	3
4	Rosja	2
5-10	Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niemcy, Szwajcaria, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2-3	Holandia, Wielka Brytania	3
4-5	Niemcy, Rumunia	2
6-12	Chorwacja, Dania, Estonia, Francja, Irlandia, Polska , Serbia	1

- W konkurencjach kobiet 21 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 10 federacji, z czego tylko cztery zdobyły jeden medal.
- W konkurencjach kobiet najwięcej medali miały Brytyjki, które zdobyły sześć w siedmiu konkurencjach.
- W olimpijskich konkurencjach mężczyzn 21 medali rozdzieliło pomiędzy siebie 12 federacji, z czego aż siedem federacji (w tym Polska) zdobyło tylko jeden medal. Najwięcej medali zdobyli Włosi, których osady po medale sięgnęły w ponad połowie konkurencji.

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Wielka Brytania	64,3	9/14
2-3	Estonia	50	1/2
	Holandia		7/14
4	Rumunia	41,7	5/12
5	Włochy	38,5	5/13
6	Irlandia	33,3	2/6
7-8	Niemcy	25	3/12
	Serbia		1/4
9-10	Chorwacja	20	1/5
	Rosja		2/10
11-13	Hiszpania	16,7	1/6
	Litwa		1/6
	Szwajcaria		1/6
14-15	Dania	14,3	1/7
	Polska		1/7
16	Francja	12,5	1/8

- Tylko reprezentacja Wielkiej Brytanii w konkurencjach olimpijskich osiągnęła skuteczność medalową przekraczającą 50%.
- Polska reprezentacja tym razem znalazła się na przedostatnim miejscu razem z Danią, a przed Francją.
- Tak dalekie miejsce reprezentacji francuskiej federacji z ponad czterystoma klubami wioślarskimi zawsze musi zastanawiać nad ich organizacją selekcji i przygotowania osad na najwyższym poziomie.

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Wielka Brytania	85,7	6/7
2	Holandia	57,1	4/7
3-5	Litwa	50	1/2
	Rumunia		3/6
	Szwajcaria		1/2
6	Rosja	40	2/5
7-8	Hiszpania	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
9-10	Niemcy	16,7	1/6
	Włochy		1/6

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Włochy	57,1	4/7
2	Estonia	50	1/2
3-4	Holandia	42,9	3/7
	Wielka Brytania		3/7
5-9	Dania	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
	Niemcy		2/6
	Rumunia		2/6
	Serbia		1/3
10-11	Polska	25	1/4
	Chorwacja		1/4
12	Francja	20	1/5

- W kobiecych konkurencjach olimpijskich najwyższą skuteczność medalową mieli Brytyjczycy, a ponad 50% skuteczności uzyskały jeszcze Holenderki.
- W męskich konkurencjach olimpijskich jedynie Włosi przekroczyli 50% skuteczność medalową.
- Polscy reprezentanci ze skutecznością 25% zajmują przedostatnie miejsce w tym zestawieniu, niezmiennie przed Francją z tym, że tym razem wspólnie z Chorwatami.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2-3	Francja, Węgry	2
4-8	Białoruś, Holandia, Mołdawia, Polska , Rumunia	1

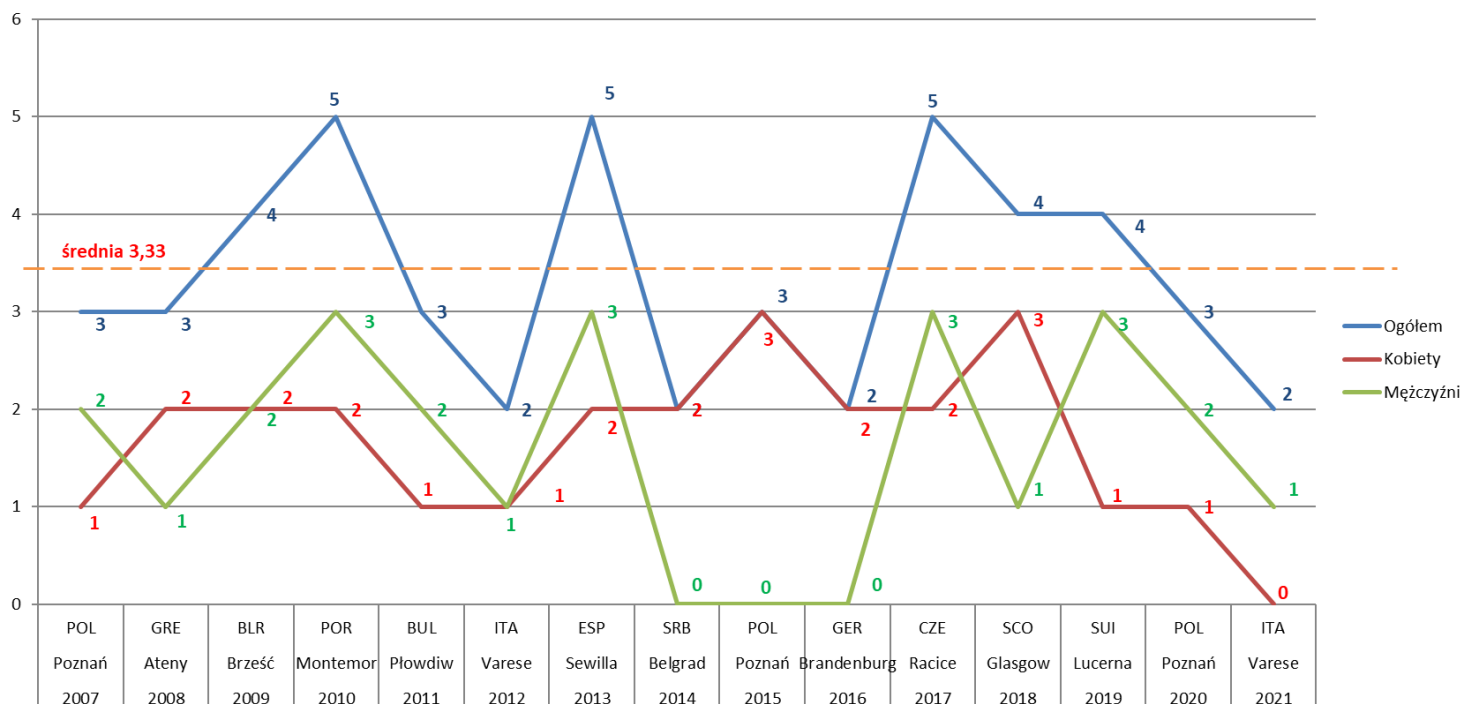
**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-5	Białoruś	100	1/1
	Francja		2/2
	Mołdawia		1/1
	Rumunia		1/1
	Węgry		2/2
6	Włochy	75	3/4
7-8	Holandia	50	1/2
	Polska		1/2

- W konkurencjach nieolimpijskich najwięcej medali zdobyli Włosi, ale ich skuteczność medalowa była na poziomie 75%.
- Medale zdobyło osiem z 14 federacji, które miały swoje osady w finałach A.
- Aż pięć reprezentacji osiągnęło skuteczność 100%, ale tylko dwie z nich (Francja i Węgry) miało dwie osady.
- Polska reprezentacja z dwoma jedynkami wagi lekkiej miała skuteczność 50% co wspólnie z Holendrami pozwoliło jedynie zająć jej ostatnie miejsce.

**ILOŚĆ MEDALI REPREZENTACJI POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW
W LATACH 2007-2021**

2007	Poznań	3 medale	2015	Poznań	3 medale
2008	Ateny	3 medale	2016	Brandenburg	2 medale
2009	Brześć	4 medale	2017	Racice	5 medali
2010	Montemor	5 medali	2018	Glasgow	4 medale
2011	Płowdiw	3 medale	2019	Lucerna	4 medale
2012	Varese	2 medale	2020	Poznań	3 medale
2013	Sevilla	5 medali	2021	Varese	2 medale
2014	Belgrad	2 medale			

- Na piętnaście rozegranych Mistrzostw Europy średnia wynosi obecnie 3,33 medali, czyli można stwierdzić, że tegoroczny start był niestety poniżej średniej, a spowodowane to było jak już wspomniano wcześniej szeregiem kontuzji w ostatniej fazie przygotowań i dokonanych z tym związanych zmian w poszczególnych osadach. Po części kontuzje spowodowane były zmęczeniem psychicznym ciągłym treningiem bez startów.
- Trzykrotnie w najnowszej historii Mistrzostw Europy Seniorów zdobywaliśmy po pięć medali, trzykrotnie także po cztery medale, pięciokrotnie po trzy medale i trzykrotnie po dwa medale.

Każdej klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	3 – 3 – 3
2	Włochy	3 – 3 – 2
3	Rumunia	2 – 4 – 0
4	Holandia	2 – 3 – 3
5	Węgry	2 – 0 – 0
6-7	Niemcy	1 – 1 – 1
	Francja	
8	Irlandia	1 – 1 – 0
9	Rosja	1 – 0 – 1
10-11	Białoruś	1 – 0 – 0
	Chorwacja	
12-13	Dania	0 – 1 – 0
	Litwa	
14	Polska	0 – 0 – 2
15-19	Estonia	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Mołdawia	
	Serbia	
	Szwajcaria	

KLASYFIKACJA MEDALOWA

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	2 – 2 – 0
2	Holandia	2 – 1 – 1
3	Wielka Brytania	1 – 3 – 2
4	Rosja	1 – 0 – 1
5-6	Białoruś	1 – 0 – 0
	Włochy	
7-8	Irlandia	0 – 1 – 0
	Litwa	
9-12	Francja	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Niemcy	
	Szwajcaria	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2 – 3 – 2
2-3	Węgry	2 – 0 – 0
	Wielka Brytania	
4-5	Francja	1 – 1 – 0
	Niemcy	
6-7	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Irlandia	
8	Holandia	0 – 2 – 2
9	Rumunia	0 – 2 – 0
10	Dania	0 – 1 – 0
11	Polska	0 – 0 – 2
12-14	Estonia	0 – 0 – 1
	Mołdawia	
	Serbia	

- Na pierwszym miejscu ogólnej klasyfikacji medalowej wszystkich konkurencji znaleźli się Brytyjczycy, których w ubiegłorocznych mistrzostwach ze względu na pandemię w ogóle nie było.
- Ubiegłoroczni liderzy tej klasyfikacji – Holendrzy uplasowali się w tym roku dopiero na czwartym miejscu.
- W konkurencjach kobiecych podobnie jak w roku ubiegłym tylko Rumunki i Holenderki zdobyły więcej niż jeden złoty medal, ale tym razem na czele klasyfikacji medalowej znalazły się Rumunki.
- W konkurencjach męskich na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się Włosi i tylko oni oraz Brytyjczycy i Węgrzy (tylko w konkurencjach nieolimpijskich) zdobyli po dwa złote medale.
- Polska reprezentacja bez złotego i srebrnego medalu w tym roku zajęła w klasyfikacji medalowej ogólnej dopiero czternaste miejsce i jedenaste w klasyfikacji męskich konkurencji. Niestety po raz pierwszy zabrakło nas w klasyfikacji medalowej konkurencji kobiet.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	3 – 3 – 3
2	Holandia	2 – 3 – 2
3	Rumunia	2 – 3 – 0
4	Włochy	2 – 1 – 2
5	Niemcy	1 – 1 – 1
6	Irlandia	1 – 1 – 0
7	Rosja	1 – 0 – 1
8-9	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Francja	
10-11	Dania	0 – 1 – 0
	Litwa	
12-16	Estonia	0 – 0 – 1
	Hiszpania	
	Polska	
	Serbia	
	Szwajcaria	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Holandia	2 – 1 – 1
2	Rumunia	2 – 1 – 0
3	Wielka Brytania	1 – 3 – 2
4	Rosja	1 – 0 – 1
5	Włochy	1 – 0 – 0
6-7	Irlandia	0 – 1 – 0
	Litwa	
8-10	Hiszpania	0 – 0 – 1
	Niemcy	
	Szwajcaria	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 0 – 1
2	Włochy	1 – 1 – 2
3	Niemcy	1 – 1 – 0
4-6	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Francja	
	Irlandia	
7	Holandia	0 – 2 – 1
8	Rumunia	0 – 2 – 0
9	Dania	0 – 1 – 0
10-12	Estonia	0 – 0 – 1
	Polska	
	Serbia	

- W ogólnej klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich na czele znaleźli się Brytyjczycy przed ubiegłorocznymi zwycięzcami – Holendrami.
- Dziewięć reprezentacji zdobyło złote medale w czternastu konkurencjach olimpijskich. Wśród kobiet w siedmiu konkurencjach złote medale zdobyło pięć reprezentacji, a wśród siedmiu konkurencji męskich sześć reprezentacji. Tylko Brytyjczycy wśród mężczyzn zdobyli więcej niż jeden złoty medal.
- Polska z jednym brązowym medalem znalazła się naturalnie w ostatniej grupie państw.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Węgry	2 – 0 – 0
2	Włochy	1 – 2 – 0
3	Białoruś	1 – 0 – 0
4	Francja	0 – 1 – 1
5	Rumunia	0 – 1 – 0
6-8	Holandia	0 – 0 – 1
	Polska	
	Mołdawia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Białoruś	1 – 0 – 0
2	Rumunia	0 – 1 – 0
3	Francja	0 – 0 – 1

MĘŻCZYŹNI

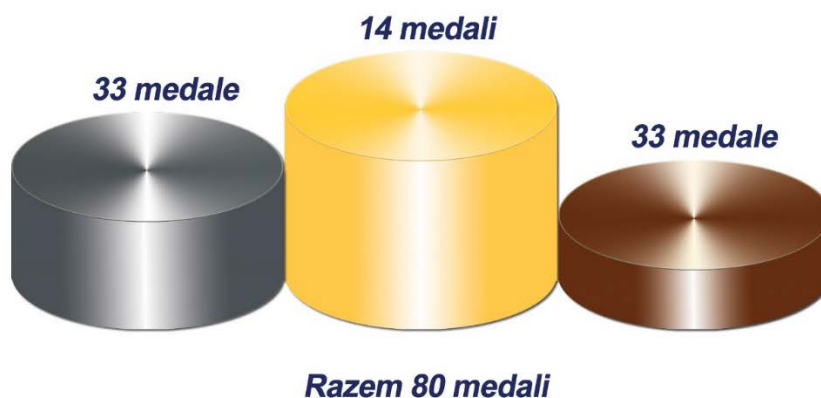
Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Węgry	2 – 0 – 0
2	Włochy	1 – 2 – 0
3	Francja	0 – 1 – 0
4-6	Holandia	0 – 0 – 1
	Mołdawia	
	Polska	

- W konkurencjach nieolimpijskich na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się Węgrzy wygrywając dwie konkurencje – w męskiej jedynce wagi lekkiej i bardzo słabo obsadzonej dwójce bez sternika wagi lekkiej.

Polscy wioślarze w całej historii zdobyli 80 medali w Mistrzostwach Europy Seniorów, z czego większość bo 50 medali zdobyli po wznowieniu ich rozgrywania, po 34 – letniej przerwie to jest od 2007 roku.

Obecny rozkład wszystkich medali na poszczególne kolory przedstawia zamieszczone poniżej podium.

MISTRZOSTWA EUROPY SENIORÓW

Wykładnikiem potencjału sportowego poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy. Przy analizie poszczególnych punktacji drużynowych można zaobserwować tendencje szkoleniowe i organizacyjne w poszczególnych reprezentacjach. Punktacja obejmuje miejsca 1 - 8, a kolejnym miejscom przyporządkowana jest następująca ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1.

W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 666 punktów przy rozgrywaniu w Varese 18 konkurencji. W wioślarstwie każda federacja do mistrzostw może zgłosić w poszczególnych konkurencjach po jednej osadzie. Tak, więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłaby zdobyć 162 punkty. W Varese z uwagi na mniejszą niż osiem ilość zgłoszeń w czterech konkurencjach rozdzielono ostatecznie 636 punktów (293 w kobietach i 343 w mężczyznach).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	82
2	Wielka Brytania	81
3	Włochy	77
4	Rumunia	63
5	Niemcy	42
6	Irlandia	33
7-8	Francja, Polska	31
9	Rosja	30
10	Węgry	18
11	Chorwacja	17
12-13	Białoruś, Szwajcaria	16
14	Ukraina	12
15-17	Dania, Grecja, Hiszpania	11
18	Litwa	10
19	Norwegia	8
20-23	Czechy, Estonia, Mołdawia, Serbia	6
24	Austria	5
25	Turcja	4
26	Słowenia	2
27	Belgia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	51
2	Holandia	47
3	Rumunia	42
4	Rosja	22
5	Włochy	21
6-7	Irlandia, Niemcy	17
8	Białoruś	15
9	Francja	10
10	Ukraina	8
11	Litwa	7
12-15	Grecja, Hiszpania, Polska, Szwajcaria	6
16	Norwegia	5
17	Chorwacja	4
18	Dania	2
19	Czechy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	56
2	Holandia	35
3	Wielka Brytania	30
4-5	Niemcy, Polska	25
6-7	Francja, Rumunia	21
8	Węgry	18
9	Irlandia	16
10	Chorwacja	13
11	Szwajcaria	10
12	Dania	9
13	Rosja	8
14-16	Estonia, Mołdawia, Serbia	6
17-20	Austria, Czechy, Grecja, Hiszpania	5
21-22	Turcja, Ukraina	4
23-24	Litwa, Norwegia	3
25	Słowenia	2
26-27	Belgia, Białoruś	1

- Punktowało łącznie 27 federacji co stanowi łącznie 77,14% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy. W ubiegłym roku było to 77.5%.
- Drużynowo tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów, podobnie jak w dwóch ostatnich latach wygrali Holendrzy, zdobywając tym razem 82 punkty (w ubiegłym roku 91 punktów) wyprzedzając jednym punktem Wielką Brytanię i pięcioma Włochów. Należy zauważyć, że różnice pomiędzy tymi reprezentacjami były w tym roku wyjątkowo małe.

- Pięć pierwszych w punktacji reprezentacji zdobyło 54,2% wszystkich punktów.
- W konkurencjach kobiecych widać wyraźnie, że dominowały reprezentacje Wielkiej Brytanii, Holandii i Rumunii, które wspólnie miały 48% wszystkich możliwych do zdobycia punktów. Natomiast w konkurencjach męskich 50% wszystkich punktów zdobyło pięć pierwszych w klasyfikacji reprezentacji (w tym Polska).
- Polska reprezentacja z najmniejszą historycznie ilością punktów znalazła się wspólnie z Francją na siódmym miejscu, oraz z trzema innymi federacjami na dwunastym miejscu w konkurencjach kobiecych i wspólnie z Niemcami – potęgą wioślarstwa na czwartym miejscu w konkurencjach męskich.

W konkurencjach olimpijskich do rozdzielenia jest 518 punktów, po 259 wśród kobiet i mężczyzn, a jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 126 punktów, po 63 w konkurencjach żeńskich i męskich. W wyniku braku w tym roku ośmiu żeńskich i męskich ósemek, w Varese do zdobycia było 509 punkty w konkurencjach olimpijskich (256 w konkurencjach kobiecych i 253 w męskich).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	77
2	Holandia	71
3	Rumunia	56
4	Włochy	54
5	Niemcy	37
6	Rosja	30
7	Irlandia	25
8	Polska	23
9	Francja	18
10	Chorwacja	17
11	Szwajcaria	16
12	Ukraina	12
13-14	Dania, Grecja	11
15	Litwa	10
16-17	Hiszpania, Norwegia	8
18	Białoruś	7
19-21	Czechy, Estonia, Serbia	6

- Punktowało łącznie 21 federacji co stanowi łącznie 61,8% wszystkich biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy w konkurencjach Olimpijskich.
- Na czele punktacji drużynowej w konkurencjach olimpijskich w tym roku była niestartująca z powodu pandemii w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy – Wielka Brytania wyprzedzając o 6 punktów ubiegłorocznych zwycięzców – Holendrów, którzy w 2020 roku w Poznaniu wygrali zdecydowanie o 24 punkty przewagi przed Włochami i Rumunami. Dla porównania w 2019 roku wygrali Niemcy jednym punktem przed Holandią i czterema przed Rumunią.
- Pierwsze cztery reprezentacje miały łącznie ponad połowę punktów (58,2%).
- Polska reprezentacja w tym roku z najmniejszą historycznie ilością punktów w Mistrzostwach Europy Seniorów (o 15 punktów mniej niż w ubiegłym roku), co dało jej i tak miejsce w pierwszej ósemce uczestniczących federacji.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Wielka Brytania	47
2	Holandia	42
3	Rumunia	35
4	Rosja	22
5	Włochy	21
6	Niemcy	16
7	Irlandia	14
8	Ukraina	8
9	Litwa	7
10-13	Białoruś, Grecja, Hiszpania, Szwajcaria	6
14	Norwegia	5
15-17	Chorwacja, Francja, Polska	4
18	Dania	2
19	Czechy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	33
2	Wielka Brytania	30
3	Holandia	29
4-5	Niemcy, Rumunia	21
6	Polska	19
7	Francja	14
8	Chorwacja	13
9	Irlandia	11
10	Szwajcaria	10
11	Dania	9
12	Rosja	8
13-14	Estonia, Serbia	6
15-16	Czechy, Grecja	5
17	Ukraina	4
18-19	Litwa, Norwegia	3
20	Hiszpania	2
21	Białoruś	1

- W kobiecych konkurencjach olimpijskich punkty zdobyło 19 federacji czyli 79,2% mających w nich swoje osady, a odpowiednio w męskich konkurencjach olimpijskich punktowało 21 federacji, co stanowi 63,6%.
- W polskiej reprezentacji słaby występ osad kobiecych natychmiast odbił się na ich pozycji w rankingu. Należy zauważyć z roku na rok od 2018 roku coraz niższą pozycję reprezentacji w kobiecych konkurencjach olimpijskich (2018 – 5 miejsce, 2019 – 8 miejsce, 2020 – 9 miejsce i w 2021 – 15 miejsce).
- W męskich konkurencjach olimpijskich szóste miejsce może nie jest historycznie najwyższym, ale niewiele różni się od ustanowionej normy.

Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Jak widać każdorazowo zajmowaliśmy lepsze miejsca drużynowo. Najwyższe pozycje nasza reprezentacja zajęła w pierwszych mistrzostwach w 2007 roku w Poznaniu, ale wtedy należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, oraz w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania Mistrzostw Świata w Nowej Zelandii większość najlepszych osad naszej reprezentacji potraktowała te Mistrzostwa Europy jako imprezę główną kończącą sezon.

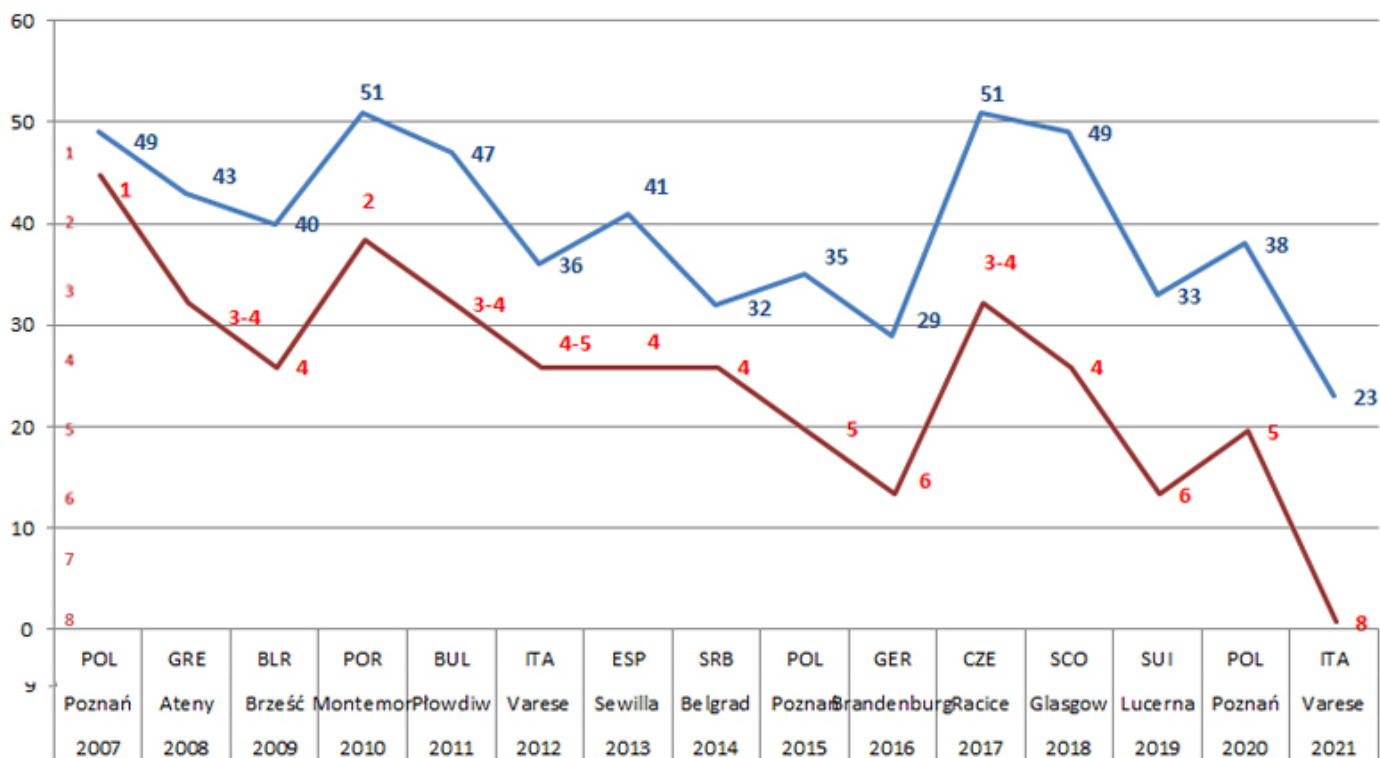
MIJESCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2021

	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	1	4	1
2008 Ateny	3-4	3	6
2009 Brześć	4	6	4
2010 Montemor	2	2-3	2
2011 Płowdiw	3-4	7	2
2012 Varese	4-5	6-7	4
2013 Sewilla	4	4	5
2014 Belgrad	4	4-5	8-9
2015 Poznań	5	4	11
2016 Brandenburg	6	5	10
2017 Racice	5	5	3
2018 Glasgow	4	3	5
2019 Lucerna	6	8	5
2020 Poznań	5	9	4
2021 Varese	8	15-17	6

Poniżej na jednym diagramie umieszczono dwa wykresy obrazujące miejsca oraz ilości punktów zdobywanych przez polską reprezentację w Mistrzostwach Europy Seniorów w poszczególnych latach w okresie ich rozgrywania po wznowieniu od 2007 roku.

MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2021 W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

KOLOR NIEBIESKI – ILOŚĆ PUNKTÓW
KOLOR CZERWONY – MIEJSCA W PUNKTACJI

Niestety faktem jest, że start naszej reprezentacji w Varese jako całości był najłabszym w całym analizowanym – piętnastoletnim okresie. Zdobyliśmy najmniejszą ilość punktów i zajęliśmy najniższe miejsca w punktacji drużynowej i jest to głównie efekt słabego startu osad kobiecych. Są oczywiście okoliczności, które pozwalają na optymistyczniejsze spojrzenie – kontuzje, zakażenia Covid, brak treningu w obojowanym torze wioślarskim, bardzo krótkie zgrupowanie po powrocie ze zgrupowania w portugalskim ośrodku w Lago Azul, a w tym jeszcze Święta Wielkanocne oraz bardzo niskie temperatury panujące w ostatnim okresie przygotowań w COS-OPO Wałcz. Nie mniej występ naszej reprezentacji w Varese powinien być oceniony realnie, a nie może być tylko usprawiedliwiony przeciwnościami.

Nie należy zapominać, że w długofalowych planach szkoleniowych na początku kończącego się cyklu olimpijskiego mieliśmy starty także: dwójki bez sterniczki kobiet, dwójki podwójnej kobiet, jedynki kobiet oraz dwójki bez sternika mężczyzn. Trzeba się zastanowić jakie przeciwności, czy zbieg okoliczności nastąpił, że tych osad obecnie na tym poziomie nie ma.

W konkurencjach „nieolimpijskich” do rozdzielenia w Mistrzostwach Europy Seniorów jest 222 punkty, po 111 wśród kobiet i mężczyzn, a jedna reprezentacja może maksymalnie zdobyć 54 punktów, po 27 w konkurencjach żeńskich i męskich. W wyniku braku zgłoszeń w tym roku

do dwójek bez sterniczki wagi lekkiej kobiet i czwórek podwójnych wagi lekkiej kobiet oraz ośmiu męskich dwójek bez sternika wagi lekkiej i męskich czwórek podwójnych wagi lekkiej, w Varese do zdobycia było 127 punkty w tych konkurencjach (37 w konkurencjach kobiecych i 90 w męskich).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	23
2	Węgry	18
3	Francja	13
4	Holandia	11
5	Białoruś	9
6-7	Irlandia, Polska	8
8	Rumunia	7
9	Mołdawia	6
10-11	Austria, Niemcy	5
12-13	Turcja, Wielka Brytania	4
14	Hiszpania	3
15	Słowenia	2
16	Belgia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	9
2	Rumunia	7
3	Francja	6
4	Holandia	5
5	Wielka Brytania	4
6	Irlandia	3
7	Polska	2
8	Niemcy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	23
2	Węgry	18
3	Francja	7
4-6	Holandia, Mołdawia, Polska	6
7-8	Austria, Irlandia	5
9-10	Niemcy, Turcja	4
11	Hiszpania	3
12	Słowenia	2
13	Belgia	1

W ramach konkurencji nieolimpijskich rozgrywane są obecnie wyłącznie konkurencje wagi lekkiej. W tej kategorii na wszystkich imprezach mistrzowskich prym wiodą Włosi, którzy zawsze obsadzają komplet osad. Włosi, którzy mają rozległe wioślarstwo w swoim kraju i bardzo dużo młodzieży stosunkowo niewysokiej, „krępej” i szybko dojrzewającej nie mających większych problemów z regulaminową masą ciała i dlatego w tegorocznych Mistrzostwach, podobnie jak w wielu poprzednich na czele punktacji drużynowej konkurencji nieolimpijskich znaleźli się właśnie Włosi.

- Punkty zdobyło 16 z 19 federacji, które miały swoje osady w tych konkurencjach, co stanowi 84,2%. W konkurencjach kobiecych 80%, a w męskich 86,7%.
- Cztery pierwsze w rankingu federacje zdobyły ponad połowę wszystkich możliwych do zdobycia punktów.
- Polska reprezentacja z dwoma tym razem jedynkami wagi lekkiej zajęła szóste miejsce. W naszej reprezentacji sporadycznie są zgłaszane inne osady wagi lekkiej, a wynika to z systemu finansowania polskiego sportu, gdzie rozdzielane są konkurencje i sporty olimpijskie i nieolimpijskie.

II. WARUNKI PODRÓŻY, POBYTU ORAZ STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY W VARESE

Tor wioślarski, na którym rozegrane zostały tegoroczne Mistrzostwa Europy rozłożony został na naturalnym jeziorze u podnóża Alp, na obrzeżu miasta Varese położonego w Lombardii, w połowie drogi pomiędzy Mediolanem, a mediolańskim lotniskiem Malpensa.

Miejsce regat w Varese jest jednym z najpopularniejszych torów wioślarskich na świecie ze względu na swoje centralne położenie w Europie i niezmiennie uczciwe warunki wyścigowe. Lokalny komitet organizacyjny udowodnił już swoje kompetencje, organizując kilka regat wioślarskich FISA, takich jak:

- Mistrzostwa Europy Seniorów w 2012 roku
- Światowe Regaty Masters w 2013 roku
- Młodzieżowe Mistrzostwa Świata U23 w 2014 roku
- Puchary Świata w 2015 i 2016 roku.

Jezioro o nazwie pochodzącej od nazwy miasta Lago di Varese ma po obwodzie prawie 28 km długości i co ciekawe stanowi od wielu lat nie tylko bazę dla włoskich, ale i dla australijskich wioślarzy. Ponieważ australijska federacja wioślarska wykupiła na jednym końcu jeziora bazę, z której korzystają wszystkie jej reprezentacje przybywające na starty do Europy. Przedsięwzięcie z ekonomicznego punktu widzenia za wszech miar opłacalne. W drugim końcu jeziora, od strony samego Varese podstawą całej bazy jest miejscowy klub wioślarski. Otoczeniem klubu są tereny leśno-parkowe, w których zlokalizowano bazę mistrzostw w oparciu o namioty typu hangarowego i tymczasowo postawione stelaże na łodzi wioślarskie. Trybuny dla publiczności zbudowane zostały z rur konstrukcyjnych na czas regat.

Varese znajduje się w północno-zachodniej części Lombardii, na granicy ze Szwajcarią. Miasto wznosi się pośrodku terytorium bogatego w rzeki i zielone wzgórza, duże i małe jeziora z malowniczymi i malowniczymi brzegami, u stóp spektakularnego masywu Campo dei Fiori, który ze swoimi szczytami jest częścią Prealp. Nazwa Varese mogłaby pochodzić od celtyckiego słowa „var”, które oznacza „wodę”, połączonej z przecinającym ją cieką wodną (Fiume Vellone) i bliskością jeziora. Miasto położone jest w strategicznym miejscu przesiadkowym między Europą Północną a Doliną Padu; to handel sprzyjał jego rozwojowi. Od końca XIX do początku XX wieku Varese stało się głównym ośrodkiem turystycznym, a jego luksusowe hotele stały się znane w całej Europie. Inne ważne sektory dla ówczesnej gospodarki Varese to: garbarnie, fabryki obuwia, przędzalnie bawełny, jedwabiu, warsztaty blacharskie, a przede wszystkim przemysł lotniczy. Tyle dobrego doprowadziło do uporządkowanego rozwoju układu urbanistycznego Varese i uznania „Garden City” za bogactwo dużych parków publicznych i prywatnych.

Polska reprezentacja po skończonym zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz w poniedziałek 10 września udała się na nocleg w hotelu Gromada przy lotnisku F.Chopina w Warszawie. Wylot do Mediolanu nastąpił w środę 12 września rano. Z lotniska Malpensa do hotelu Vecchia Riva reprezentacja podróżowała autokarem. Stosunkowo mały, przytulny hotelik położony nad samym jeziorem, oddalony ok. 20 km od głównej bazy regat, stąd nasza reprezentacja nie miała jakichkolwiek problemów logistycznych. Zawodnicy zakwaterowani zostali w pokojach jedno, dwuosobowych. Wszystkie posiłki reprezentanci spożywali w hotelowej restauracji. Posiłki były smaczne i w wystarczającej ilości. Niestety pogoda ze względu na geograficzne położenie Varese i porę roku nie sprzyjała wioślarzom. Było dość zimno i w wielu przypadkach deszczowo.

Program regat tradycyjnie rozłożony został na trzy dni, od piątku do niedzieli wg schematu:

Piątek – przedbiegi i repasaże dla konkurencji, w których ilość osad przekraczała 12

Sobota – repasaże i półfinały

Niedziela – finały

Polska reprezentacja następnego dnia po finałach w poniedziałek w godzinach porannych udała się w drogę powrotną do kraju, w identyczny sposób jak przyjechała do Varese.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W VARESE

W trakcie tegorocznych Mistrzostw Europy w Varese nie było warunków do osiągnięcia rezultatów na najwyższym, rekordowym poziomie ze względu na wiatr o zmieniających się prędkościach, zmieniającym się kierunku nawet w trakcie trwania jednej sesji startów tego samego dnia oraz pory roku, kiedy woda jest jeszcze bardzo zimna co ma niebagatelny wpływ na prędkość płynięcia łodzi. W tegorocznych mistrzostwach nie poprawiono w żadnej konkurencji najlepszego światowego rezultatu ani europejskiego, a najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji osiągnęto w trakcie finałów oraz część w trakcie półfinałów, czyli trzeciego i drugiego dnia mistrzostw. W trakcie trzech dni rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Europy w Varese ani razu nie zastosowano „alokacji” torów.

Poniżej w tabeli dokonano zestawienia najlepszych (rekordowych) światowych i europejskich rezultatów osiągniętych historycznie dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Z tym, że najlepsze czasy światowe notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata. Natomiast oficjalnie rekordy w wioślarstwie nie są notowane.

- Wśród czternastu konkurencji olimpijskich w sześciu z nich najlepsze światowe rezultaty zostały osiągnięte podczas Mistrzostw Świata 2014 roku na torze Bosbahn w Amsterdamie; w czterech w Pucharach Świata 2017 i 2016 roku na torze Malta w Poznaniu; w dwóch także w Pucharach Świata 2012 i 2013 roku na torze Rotsee w Lucernie oraz w jednej podczas Igrzysk Olimpijskich 2012 roku na torze olimpijskim w Londynie i jednej w Mistrzostwach Świata 2002 roku w Seville.
- W sześciu rozgrywanych obecnie w Mistrzostwach Europy konkurencjach „nieolimpijskich” aż w trzech najlepsze światowe rezultaty osiągnięto podczas wspomnianych Mistrzostw Świata 2014 roku w Amsterdamie i po jednym w Pucharze Świata 2015 roku we włoskim Varese oraz Mistrzostwach Świata 1997 roku we francuskim Aiguebelette i 2018 roku w Płowdiw.
- Można więc postawić tezę, że oprócz sprzyjających warunków atmosferycznych: wiatr, temperatura otoczenia, a przede wszystkim wody jest w Europie kilka torów wioślarskich (w tym poznańska Malta) na których uzyskać można rekordowe rezultaty.
- Ciągłe najstarszym rekordowym rezultatem w konkurencjach olimpijskich jest dziewiętnastoletni już rezultat późniejszej Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie - Bułgarki Rumyany Neykovej osiągnięty w Mistrzostwach Świata 2002 roku w hiszpańskiej Seville.
- W Mistrzostwach Europy w czternastu konkurencjach olimpijskich pięć rekordowych rezultatów uzyskano na torze Rotsee w Lucernie, cztery na torze Malta w Poznaniu, trzy na torze Ada Ciganija w Belgradzie i po jednym w czeskich Racicach i włoskim Varese. W sześciu konkurencjach nieolimpijskich dwa najlepsze

historycznie rezultaty osiągnięto w Poznaniu i po jednym w Lucernie, Belgradzie i Varese, dwójek bez sterniczki wagi lekkiej jeszcze na Mistrzostwach Europy Seniorów nie rozegrano.

- Należy podkreślić, że posiadaczkami najlepszego rezultatu Mistrzostw Europy w dwójce podwójnej kobiet są nadal polskie Mistrzynie Olimpijskie w tej konkurencji – Natalia Madaj z Magdalena Fularczyk-Kozłowską.

Do wyników rekordowych dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Europy, na jakim etapie i kto je osiągnął oraz rezultaty złotych medalistów poszczególnych konkurencji, a także najlepsze wyniki polskich osad startujących w Varese i ich rezultaty osiągnięte w swoich finałach.

- W 14 konkurencjach olimpijskich aż w dziesięciu konkurencjach najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w rywalizacji finałowej co w podobnych warunkach atmosferycznych w trakcie trwania mistrzostw powinno być standardem, bo to w finałach do walki o medale stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji, a ich walka o medale jest końcową.
- Tym razem we wszystkich konkurencjach najlepsze rezultaty osiągnęli Mistrzowie Europy w tej konkurencji.
- W przypadku dziewięciu polskich załóg startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy trzy z nich swoje najlepsze rezultaty uzyskały w swoich finałach A, jedna w finale B, dwie w repasażach, dwie w półfinałach i jedna w przedbiegu.
- Trzy z pięciu polskich osad walczących w finałach A i które uzyskały w nich swoje najlepsze rezultaty w (LM1x, M1x i M4x) wykazały prawidłowy przebieg rywalizacji i potwierdziły, że ich obecny poziom sportowy w takim obsadzeniu konkurencji był na pewno na finał A. Natomiast dwie pozostałe osady (M2x i M4-) po bardzo dobrej i bardzo ostrej rywalizacji w półfinałach o miejsce w finale nie potrafiły lub nie miały już sił powtórzyć, a może popłynąć jeszcze lepiej w finale A.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Rekordowy rezultat w historii ME	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:23,18 2019 – Lucerna	7:28.15 Półfinał	RUS	-	RUS	7:29.76	-
M1x	6:30.74	2017 Poznań	NZL Manson	6:41,65 2015 - Poznań	6:46.03 Półfinał	GER	6:51.85 Finał A	GER	6:48.86	6:51.85 Finał A
W2-	6:49.08	2017 Poznań	NZL Prendergast/Gowler	6:58,28 2015 - Poznań	7:02.73 Finał A	GBR	-	GBR	7:02.73	-
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:21,75 2014 - Belgrad	6:23.37 Finał A	CRO	-	CRO	6:23.37	-
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:46,50 2014 - Belgrad	6:49.84 Finał A	ROU	-	ROU	6:49.84	-
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:07,75 2017 - Racice	6:10.26 Półfinał	FRA	6:13.35 Półfinał	FRA	6:12.41	6:16.12 Finał A
W4-	6:14.36	2014 Amsterdam	NZL Pratt/Bevan/Prendergast/Gowler	6:24,62 2020 - Poznań	6:27.51 Finał A	NED	6:36.62 Repasaż	NED	6:27.51	6:47.86 Finał B
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	5:46,86 2014 - Belgrad	5:54.03 Półfinał	GBR	5:56.33 Półfinał	GBR	5:56.49	6:03.68 Finał A
LW2x	6:47.69	2016 Poznań	NED Paulis/Head	6:52,06 2019 - Lucerna	6:58.66 Finał A	ITA	7:06.35 Finał B	ITA	6:58.66	7:06.35 Finał B
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:11,38 2015 - Poznań	6:18.14 Finał A	IRL	-	IRL	6:18.14	-
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER Schmidla/Thiele/Baer/Lier	6:14,08 2019 – Lucerna	6:22.82 Finał A	NED	6:30.45 Repasaż	NED	6:22.82	6:32.85 Finał B
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR Mikhay/Morozov/Dovgtko/Nadtoko	5:35,75 2019 - Lucerna	5:41.09 Finał A	ITA	5:46.18 Finał A	ITA	5:41.09	5:46.18 Finał A
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	5:59,83 2012 - Varese	6:06.67 Finał A	ROU	-	ROU	6:06.67	-
M8 +	5:18.68	2017 Poznań	Niemcy	5:22,95 2019 - Lucerna	5:30.86 Finał A	GBR	-	GBR	5:30.86	-

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Rekordowy rezultat w historii ME	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:32,45 2019 - Lucerna	7:41.81 Finał A	BLR	7:51.30 Przedbieg	BLR	7:41.81	7:53.49 Finał B
LM1x	6:41.03	2018 Płowdiw	GER Osborne	6:51,72 2014 - Belgrad	7:01.52 Finał A	HUN	7:03.83 Finał A	HUN	7:01.52	7:03.83 Finał A
LM2-	6:22.91	2014 Amsterdam	SUI Niepmann/Tramer	6:11.38 2015 - Poznań	6:48.48 Finał A	HUN	-	HUN	6:48.48	-
LW2-	7:18.32	1997 Aiguebelette	AUS Blair/Joyce	-	-	-	-	-	-	-
LM4x	5:42.75	2014 Amsterdam	GRE Konsolas/Giannaros/Magdanis/Konsolas	5:52,06 2021 - Varese	5:52.06 Finał A	ITA	-	ITA	5:52.06	-
LW4x	6:15.95	2014 Amsterdam	NED Woerner/Paulis/Kraaijkamp/Head	6:32.91 2020 - Poznan	-	-	-	-	-	-

W tabelach poniżej zestawiono i uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno nieolimpijskie wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie Mistrzostw Europy w Varese, a najlepszym (rekordowym) uzyskanym w historii czasem na świecie tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Europy w Varese do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	M4x	8,83	1	LM4x	9,31
2	M2x	10,54	2	LW1x	17,35
3	LW2x	10,97	3	LM1x	20,49
4	M8+	12,18	4	LM2-	25,57
5	W8+	12,51			
6	W2x	12,53			
7	LM2x	12,78			
8	W4-	13,15			
9	W2-	13,65			
10	M2-	14,87			
11	M1x	15,29			
12	W4x	15,98			
13	M4-	16,17			
14	W1x	20,44			

- Średnio różnica pomiędzy najlepszymi wynikami światowymi, a najlepszymi w tegorocznych Mistrzostw Europy wynosiła po kilkanaście sekund. Z wyjątkiem męskiej czwórki podwójnej od 10,54 sek. do 20,44 sek.
- Jak widać najbliższy wynik rekordowego, czyli najwyższy poziom uzyskali Włosi w finale męskich czwórek podwójnych (jedynie w tej konkurencji różnica nie przekroczyła 10 sekund) oraz Francuzi w półfinale męskich dwójek podwójnych i Włoszki w finale dwójek podwójnych wagi lekkiej.
- Natomiast najbardziej odległy rezultat od rekordowego, już niemal tradycyjnie uzyskano w jedyńce kobiet, w której najlepszy rezultat różni się od rekordowego aż o ponad 20 sekund.
- W pięciu konkurencjach nieolimpijskich rezultat najbliższy rekordowego uzyskano w czwórce podwójnej wagi lekkiej mężczyzn, natomiast najbardziej odległy uzyskano w przywróconej do programu regat po kilku latach przerwy męskiej dwójce bez sternika wagi lekkiej.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Varese do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	M4x	13,92
2	M2x	14,13
3	M4-	18,47
4	LW2x	18,66
5	M1x	21,11
6	W4-	22,26
7	LM1x	22,8
8	W4x	23,61
9	LW1x	26,84

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Varese (sek.)		
1	M4-	2,3
2	LM1x	2,31
3	M2x	3,59
4	M4x	5,03
5	M1x	5,82
6	W4x	7,63
7	LW2x	7,69
8	W4-	9,11
11	LW1x	9,49

W powyższych dwóch tabelach zestawiono i uszeregowano polskie osady startujące w tegorocznych Mistrzostwach Europy wg różnicy czasu pomiędzy ich najlepszym uzyskanym w trakcie rywalizacji w Varese, a najlepszym rezultatem światowym w ich konkurencji i najlepszym rezultatem uzyskanym w tej konkurencji w Varese.

- Najbliższe rekordowe swoje rezultaty w Varese miały dwie osady męskich wioseł krótkich: czwórka podwójna i dwójka podwójna. Natomiast najśłabsze w polskiej reprezentacji rezultaty miała skifistka wagi lekkiej i ku zaskoczeniu kobieca czwórka podwójna.
- Najmniejsze różnice czasowe swojego najlepszego rezultatu w Varese do najlepszego wyniku mistrzostw w tej konkurencji miała męska czwórka bez sternika Mistrzów Świata z 2019 roku, ale w rezerwowym zestawieniu oraz Artur Mikołajczewski w jedynce wagi lekkiej. Na dole tego zestawienia znalazły się wszystkie polskie osady kobiece, co świadczy jeszcze raz o ich słabej dyspozycji z różnych powodów w tegorocznych mistrzostwach.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Europy w tym roku i o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	W2-	0,29	1	W2-	1,02	1	M2x	3,71	1	W4x	5,07
2	W4x	0,42	2	M8+	1,39	2	W4x	4,14	2	M2x	6,44
3	W4-	0,45	3	M2-	2,21	3	M8+	4,77(Ost)	3	W2-	9,10
4	M8+	0,56	4	M2x	2,36	4	M4x	6,10	4	M2-	9,31
5	LW2x	0,90	5	W4x	2,38	5	M4-	7,19	5	M4-	10,23
6	M1x	1,11	6	LW2x	2,47	6	W2-	7,52	6	LM2x	10,58
7	M2-	1,35	7	LM2x	2,91	7	M1x	8,49	7	W4-	11,11
8	M4x	1,47	8	M4-	2,93	8	LM2x	8,56	8	W8+	12,05
9	LM2x	1,80	9	M1x	2,99	9	W4-	8,64	9	LW2x	12,41
10	M4-	1,85	10	W4-	3,76	10	M2-	8,72	10	M4x	12,44
11	M2x	2,25	11	M4x	4,35	11-12	W2x	8,76	11	M1x	12,88
12	W8+	3,31	12	W2x	5,29	11-12	LW2x	8,76	12	W2x	18,26
13	W2x	3,49	13	W1x	7,34	13	W8+	10,86	13	W1x	22,70
14	W1x	6,41	14	W8+	7,73	14	W1x	12,45			

- O złoty medal najbardziej wyrównaną walkę na finiszu stoczono w trzech kobiecych konkurencjach i męskiej ósemce. W dwójce bez sterniczki Brytyjki z powracającą do rywalizacji po urodzeniu trojga dzieci dwukrotna Mistrzyni Olimpijska z wielką determinacją odpierały na finiszu ataki dwójki Rumunek. Podobnie w czwórce podwójnej kobiet ubiegłoroczne Mistrzynie Europy – Holenderki broniły na finiszu tytułu przed brązowymi medalistkami Mistrzostw Świata z 2019 roku Brytyjkami oraz w kobiecych czwórkach bez sterniczki, także Holenderki i także Mistrzynie Europy rozpaczliwie broniły

się przed niemającymi jeszcze kwalifikacji olimpijskich Irlandkami. Natomiast w męskiej ósemce nastąpiła niespodzianka, bo to nie Mistrzowie Świata – Niemcy uczestniczyli w walce o złoty medal, a brązowi medaliści ostatnich Mistrzostw Świata – Brytyjczycy z przygotowującymi się do dodatkowych kwalifikacji olimpijskich Rumunami.

- Największą wygraną zanotowała nikomu nieznaną dotychczas rosyjską skifistkę Hanna Prakhsen, płynąca do 2016 roku w reprezentacji Białorusi, a na ostatnich Mistrzostwach Świata w 2019 roku w raczej słabej rosyjskiej czwórce podwójnej nagle wygrała pewnie w przeddzień Mistrzostw Europy finałowe kwalifikacje olimpijskie i same mistrzostwa.
- Najbardziej wyrównana walka o podział medali miała miejsce we wspomnianych dwójkach bez sterniczki kobiet i męskich ósemkach. W dwójkach do walki o medale na finiszu włączyły się jeszcze Hiszpanki i Greczynki, a w ósemkach pozostali medaliści Mistrzostw Świata z 2019 roku – Holendrzy i Niemcy.
- Z kolei największe różnice pomiędzy medalistami były w kobiecej ósemce, gdzie o prymat walczyły reprezentacje nie mające jeszcze kwalifikacji olimpijskich Rumunii, Holandii i Rosji.
- Najbardziej wyrównana walka finałowa miała miejsce w męskich dwójkach podwójnych i kobiecych czwórkach podwójnych, co znaczy, że w tych konkurencjach był najbardziej wyrównany poziom, a dla odmiany najbardziej rozciągniętymi w czasie finałami były wspomniane jedyne i ósemki kobiet.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LM4x	0,02	1	LM1x	2,31	1	LM1x	4,52	1	LM1x	5,27
2	LM1x	2,11	2	LW1x	6,98	2	LW1x	11,62	2	LW1x	16,89
3	LW1x	3,99	3	LM4x	9,56						
4	LM2-	9,09	4	LM2-	29,97 ostatnia						

W czterech konkurencjach nieolimpijskich praktycznie tylko w jedynekach wagi lekkiej kobiet i mężczyzn rozegrana została pełna rywalizacja finałowa, gdyż w męskich czwórkach podwójnych wagi lekkiej zgłoszono tylko pięć osad (w tym jedną wycofano z rywalizacji finałowej ze względu na pozytywny wynik testu na Covid-19 w ekipie).

- Zdecydowanie najbardziej wyrównana walka o złoty medal w konkurencjach nieolimpijskich jak i w całych Mistrzostwach Europy odbyła się w czwórkach podwójnych wagi lekkiej mężczyzn, gdzie 0,02 sek. zadecydowało o wygranej Włochów nad Francuzami.
- Największe różnice w poziomach sportowych osad zdobywających medale były w męskich dwójkach bez sternika wagi lekkiej, gdzie notabene rywalizowały tylko trzy osady.
- Natomiast najbardziej wyrównany poziom osad finałowych był w męskiej jedynce wagi lekkiej. Trudno jednak na porównywanie poziomów finałów w konkurencjach nieolimpijskich, w których przedbiegi odbyły się tylko w dwóch konkurencjach, a do dwóch konkurencji zabrakło zgłoszeń co najmniej dwóch osad.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk

Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk

Dyrektor Sportowy

Jolanta Chwalbińska

Lekarz

Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

Łukasz Ryder

Fizjoterapeuta

Rafał Kuczera

Fizjoterapeuta

**Trener
wagi lekkiej kobiet**

**Trener
wagi lekkiej mężczyzn**

**Trener
wiośł długich mężczyzn**

Trener M1x

**Trener
kobiet wagi otwartej**

**Trener
wiośł krótkich mężczyzn**

**Trener asystent
w grupie kobiet
wagi otwartej**

**Trener asystent
w grupie wiośł
krótkich mężczyzn**

I. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET

LW1x

Nazwisko i imię **Wiek** **Klub**
Deresz Weronika 36 lat Posnania Poznań

Trener prowadzący w klubie i w reprezentacji:
Przemysław Abrahamczyk

- Mistrzynią Świata w 2019 roku w tej konkurencji została Niemka Maria-Louisa Draeger przed Japonką Chiaki Tomitą i Brytyjką Madeleine Arlett.
- Mistrzynią Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji została Holenderka Martine Veldhuis, przed Szwajcarką Sofią Meakin i Włoszką Paolą Piazzolla .

LICZBA JEDYNEK WAGI LEKKIEJ KOBIET STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących skifistek	Miejsce polskiej osady	Imię i Nazwisko reprezentantki
2015	Poznań	13	10	Katarzyna Wełna
2016	Brandenburg	10	5	Martyna Mikołajczak
2017	Racice	14	10	Joanna Dorociak
2018	Glasgow	10	4	Katarzyna Wełna
2019	Lucerna	11	Nie starowała	-
2020	Poznań	11	5	Katarzyna Wełna
2021	Varese	10	7	Weronika Deresz

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Varese w tej konkurencji zgłoszono 10 skifistek. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, a następnie jednego uzupełniającego repasażu. Przy czym z każdego z tych wyścigów dwie pierwsze zawodniczki zdobywały prawo startu w finale A w walce o medale. Pozostałe osady walczyły w finale B o podział miejsc 7 – 10.

Na starcie stanęły między innymi dwie pierwsze skifistki ubiegłorocznych – jesiennych Mistrzostw Europy i brązowa medalistka ostatnich Mistrzostw Świata w tej konkurencji, ale tym razem wszystkie pozostały bez medali, a na podium stanęły zawodniczki z czwartej, piątej i szóstej dwójki podwójnej wagi lekkiej ostatnich Mistrzostw Świata w Linz w 2019 roku.

W polskiej reprezentacji w tej konkurencji w Varese wystartowała Weronika Deresz dotychczas etatowa zawodniczka reprezentacyjnej dwójki podwójnej wagi lekkiej. Niestety w pierwszy dzień pierwszego w tym roku zgrupowania w Jakuszycach doznała poważnej kontuzji na treningu na nartach biegowych i dopiero miesiąc przed Mistrzostwami Europy rozpoczęła ponownie treningi na

wodzie. Weronika Deresz stanęła na starcie w Varese trzykrotnie: w przedbiegu, w repasażu i w finale B, zajmując kolejno dwa razy trzecie i pierwsze miejsce.

W przedbiegu Mistrzostw Europy w Varese trafiła na zawodniczki Irlandii, Francji, Wielkiej Brytanii i Niemiec. Teoretycznie, w normalnej dyspozycji Polka powinna walczyć o miejsce w premiowanej dwójce z Francuzką i Brytyjką. Takie też było założenie taktyczne na ten bieg. Niestety na starcie zaskoczyła wszystkich zawodniczka Irlandii, prowadząc od startu do mety. Strata czasowa polskiej skifistki na pierwszych 500 m pomimo coraz skuteczniejszej jazdy i zmniejszającym się dystansie do prowadzącej oraz zajmującej drugą pozycję Francuzki okazała się nie do odrobienia. Ostatecznie zajęła 3 miejsce przegrywając do pierwszej zawodniczki 1,15 sek. i drugiej 0,9 sek. Tak więc bezpośrednio do finału awansowały skifistki Irlandii i Francji, ale ten start Polki, w którym uzyskała na mecie piąty rezultat obu przedbiegów należało ocenić pozytywnie.

W repasażu nasza zawodniczka trafiła na aż trzy medalistki ostatnich Mistrzostw Świata i Europy tj. Brytyjkę, Holenderkę i Szwajcarkę. Sytuacja powtórzyła się podobnie jak w przedbiegu. Zbyt duża strata czasowa do prowadzących w pierwszej połowie dystansu, pomimo ambitnego skutecznego finisu nie dała Polce awansu do finału A o 3,22 sek. za Holenderką i 0,34 sek. za Brytyjką.

Finał B to głównie walka o zwycięstwo, Polki z V-ce Mistrzynią jesiennych Mistrzostw Europy w Poznaniu, ostatecznie zakończona sukcesem.

- **Mistrzynią Europy w Varese w tej konkurencji została Białorusinka Alena Furman przed Rumunką Eleną-Gianiną Belegą i Francuzką Claire Bove.**

Oceniając start Weroniki Deresz należy wziąć pod uwagę, że był on po odniesionej w styczniu tego roku kontuzji i okresie rekonwalescencji, a poziom sportowy zawodniczek, o czym napisano wcześniej w tych Mistrzostwach był wysoki. Nie bez wpływu na wynik był też stres związany z awarią łodzi w przeddzień startu.

II. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIEC LW2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Kalinowska Wiktoria	19 lat	Posnania Poznań
Stelmaszyk Jaclyn	35 lat	Posnania Poznań

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Holenderki przed Holenderkami i Brytyjkami.
- Mistrzyniami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji były Nowo Zelandki przed Amerykankami i Holenderkami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Włoszkami i Rumunkami.

LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH WAGI LEKKIEJ KOBIEC STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących dwójek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	13	3
2016	Brandenburg	13	3
2017	Racice	11	1
2018	Glasgow	11	2
2019	Lucerna	15	Nie starowała
2020	Poznań	16	6
2021	Varese	13	7

Do tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Varese w tej konkurencji zgłoszono 13 osad. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze dwójki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze dwójki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów, ostatnia odpadała z dalszej rywalizacji. Po trzy pierwsze dwójki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

W Varese wystartowały cztery z siedmiu dwójek posiadających już kwalifikacje olimpijskie, z których Rumunki w połowie zmienionym składzie.

Polska dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet była przygotowywana do Finałowych Regat Kwalifikacyjnych do Igrzysk Olimpijskich. W ostatnich Mistrzostwach Świata Seniorek w 2019 roku Polki w składzie: Weronika Deresz – Katarzyna Wełna zajęły piętnaste miejsce, a wśród dwójek europejskich były ósmą osadą. Natomiast w ubiegłorocznych – październikowych Europy w Poznaniu polska osada w tej konkurencji w składzie Weronika Deresz – Jaclyn Halko Stelmaszyk

zajęła szóste miejsce, ulegając jedynie osadom posiadającym już kwalifikacje olimpijskie. Wszystkie te dwójki wystartowały w tych samych co na Mistrzostwach Świata w 2019 roku zestawieniach. Niestety tegoroczne przygotowania do sezonu nieszczęśliwie rozpoczęła podstawowa dotychczas zawodniczka tej osady Weronika Deresz i obecnie po przejazdach selekcyjnych na zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz zastąpiła ją na Mistrzostwach Europy młoda zawodniczka, ubiegłoroczna V-ce Mistrzyni Europy Juniorek w jedynce – Wiktoria Kalinowska.

Polska dwójka podwójna wagi lekkiej wystartowała w Varese trzykrotnie: w przedbiegu, w półfinale i finale B, zajmując kolejno: trzecie, czwarte i pierwsze miejsce.

W przedbiegu Polki trafiły na brązowe medalistki w tej konkurencji ostatnich Mistrzostw Świata w 2019 roku – Brytyjki oraz Dunki i Łotyszki. Zadaniem było podjęcie walki o jak najwyższe miejsce, zapewniające lepsze rozstawienie w dalszej fazie regat. Dunki to 10 osada, a Łotwa 11 osada Mistrzostw Europy 2020 roku. W tej sytuacji awans do półfinału, który dawało miejsce w pierwszej trójce wydawał się nie zagrożony. Nasza osada po nieznacznym prowadzeniu po 500 metrach utrzymywała dalej przez ponad 1000 metrów drugą pozycję. Jednak na końcu zawodniczki nieco osłabły, a widząc brak zagrożenia ze strony czwartych Łotyszek całkiem niepotrzebnie spuściły z tonu na finiszu dając się wyprzedzić do końca walczącym Dunkom. Polki na mecie uzyskały dopiero dziewiąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

W wyścigu półfinałowym Polki stoczyły bardzo zaciętą i wyrównaną walkę o miejsce premiowane awansem do finału. Od startu do mety w tym biegu prowadziły Brytyjki, ale już o kolejne miejsca walczyły Holenderki Polki i Rumunki. Nasza dwójka rozpoczęła od drugiego miejsca po pierwszych 500 metrach, ale niestety skończyła na czwartym, będąc jeszcze 250 metrów przed metą na trzecim miejscu, ulegając finiszującym Rumunkom o zaledwie 0,34 sek. Różnica pomiędzy tymi trzema osadami na pierwszych trzech punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów wynosiła kolejno: 0,29-0,07 i 1,44 sek. Widać było, że Polki na końcu osłabły i zabrakło sił na odparcie finiszowego ataku Rumunek. Uzyskały przy tym piąty rezultat obu półfinałów.

W biegu finałowym polska dwójka prowadziła od startu do mety i miała najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Czas czwartej był dopiero trzecim z kolei, co wskazywało by kolejny raz na braki w wytrzymałości. Wchodząca do osady najmłodsza zawodniczka Wiktoria Kalinowska wykazywała się wielką ambicją, zaangażowaniem i wolą walki, ale we wszystkich biegach uwidaczniało się u niej silne zmęczenie.

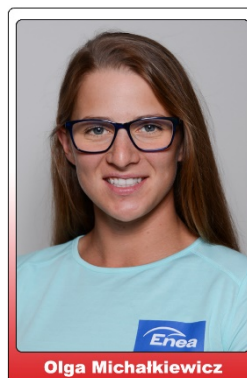
- **Mistrzyniami Europy w Varese w tej konkurencji zostały Włoszki przed Brytyjkami i Holenderkami.**

Analizując ranking państw pod kątem regat kwalifikacyjnych do Igrzysk Olimpijskich, to na tych Mistrzostwach Europy Polki były drugą dwójką za Irlandią z osad nie mających jeszcze zapewnionego startu w Tokio.

III. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET

W4-

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Chabel Monika	29 lat	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	29 lat	Lotto Bydgoscia
Michałkiewicz Olga	27 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	26 lat	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

- Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
- Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

- Jakub Urban – trener główny
- Michał Kozłowski – trener asystent

- Mistrzyniami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostały Australijki przed Holenderkami i Dunkami.
- Mistrzyniami Europy w ubiegłym 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Włoszkami i Irlandkami.

LICZBA CZWÓREK BEZ STERNICZKI KOBIET STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	Nie rozgrywano	-
2016	Brandenburg	Nie rozgrywano	-
2017	Racice	4	2
2018	Glasgow	9	3
2019	Lucerna	9	3
2020	Poznań	12	7
2021	Varese	12	9

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Varese zgłoszono 12 czwórek.

Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwyciężczynie zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze osady uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

Z osad, które posiadają już kwalifikacje olimpijskie na starcie tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów stanęła czwórka Holenderek, V-ce Mistrzynie Świata z 2019 roku w tym samym

zestawieniu; brązowe medalistki tamtych mistrzostw – Dunki, ze zmianą jednej zawodniczki; czwarte Polki w tym samym zestawieniu; piąte Rumunki, ale w całkiem innym składzie oraz siódme Brytyjki także w całkiem innym zestawieniu niż w 2019 roku.

Posiadająca kwalifikacje olimpijskie polska osada wystartowała w najmocniejszym swoim składzie. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w Poznaniu zamiast kontuzjowanej Joanny Dittmann do osady wsiadła młoda zawodniczka Paulina Grzella. Niestety ustawienie osady z debutantką w roli szlakuwej nie przyniosło spodziewanych efektów i ostatecznie zawodniczki zakończyły mistrzostwa w finale B. Nasza osada w poprzednich trzech Mistrzostwach Europy w latach 2017-2019 plasowała się na pozycji medalowej.

Polki wystartowały w Varese trzykrotnie: w przedbiegu, repasażu i niestety w finale B, zajmując kolejno – piąte, czwarte i trzecie miejsce.

W przedbiegu, w którym znalazły się wszystkie wymienione osady posiadające kwalifikacje olimpijskie od startu do mety prowadziły Holenderki, mając przy tym najlepsze rezultaty trzech pierwszych pięćsetek. Nasze zawodniczki od startu nie nawiązały walki o jedno premiowane awansem do finału A miejsce. Popłynęły bardzo pasywnie, zajmując z wyjątkiem początku dystansu piąte miejsce. Ostatecznie pokonały jedynie młode Hiszpanki, a ulegając wszystkim europejskim osadom mającym kwalifikacje olimpijskie. Polki uzyskały piąty rezultat obu przedbiegów.

W repasażu o dwa premiowane awansem do finału miejsca walkę stoczyły czwórki Rosjanek i Włozek przygotowujące się do Finałowych Kwalifikacji Olimpijskich, które mają się odbyć w Lucernie za dwa tygodnie. Polki ponownie nie włączyły się do walki o awans i od startu do mety niezagrożone płynęły na czwartym miejscu jedynie przed słabymi Niemkami. Uzyskały tym razem siódmy rezultat obu repasaży, co jednoznacznie określało ich miejsce w rankingu końcowym tych mistrzostw. Wyścig repasażowy był praktycznie kopią przedbiegu, nie dającym żadnej nadziei na walkę o lepszą pozycję w finale B.

W finale B Polki bez większej historii i walki zajęły trzecie miejsce, czyli łącznie dziewiąte w tych mistrzostwach, co było ich najgorszym w startach mistrzowskich.

Jedynym wytłumaczeniem tak słabego startu może być przeciągająca się kontuzja podstawowej zawodniczki tej osady Joanny Dittmann, przez co całkowita dezorganizacja szkolenia.

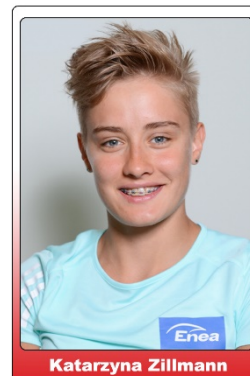
- **Mistrzyniami Europy w Varese w tej konkurencji zostały Holenderki przed Irlandkami i Brytyjkami.**

Co ciekawe, że drugie w finale Irlandki, które uległy na mecie V-ce Mistrzyniom Świata z 2019 roku tylko 0,45 sek. także przygotowują się do finałowych kwalifikacji olimpijskich.

IV. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet

W4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Boruch Katarzyna	23 lata	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wieliczko Marta	27 lat	Wisła Grudziądz
Sajdak Maria	30 lat	AZS AWF Kraków
Zillmann Katarzyna	26 lat	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta	– AZS AWF Gorzów Wlkp.
Jakub Urban	– Wisła Grudziądz
Iwona Wójcik-Pietruszka	– AZS AWF Kraków
Mariusz Szumański	– AZS-UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban – trener główny
Michał Kozłowski – trener asystent

- Mistrzyniami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemki przed Holenderkami i Polkami.
- Mistrzyniami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostały Chinki przed Polkami i Holenderkami.
- Mistrzyniami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostały Holenderki przed Niemkami i Polkami.

LICZBA CZWÓREK PODWÓJNYCH KOBIEC STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	7	3
2016	Brandenburg	8	2
2017	Racice	9	4
2018	Glasgow	11	1
2019	Lucerna	8	4
2020	Poznań	10	3
2021	Varese	11	7

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Varese zgłoszono 11 żeńskich czwórek podwójnych. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwyciężczynie zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze czwórki uzupełniały sześć-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11.

Na starcie stanęły wszystkie europejskie czwórki (pięć osad) posiadające kwalifikacje olimpijskie. W osadzie Polek - srebrnych medalistek ostatnich Mistrzostw Świata z 2019 roku zmieniono jedną zawodniczkę; w osadzie brązowych medalistek – Holenderek także jedną zawodniczkę; podobnie jak czwartych w tamtych mistrzostwach – Niemek. Połowę osady wymienili Brytyjczycy, których czwórka w 2019 roku zajęła szóste miejsce, a w ósmej osadzie Włoszek wymieniono aż trzy zawodniczki.

Polska osada w tej konkurencji posiadająca kwalifikacje olimpijskie w ostatnich czterech latach zawsze stawała na podium imprezy głównej kolejnego sezonu. W Mistrzostwach Europy Seniorów od 2014 roku tylko dwukrotnie znalazła się poza medalową trójką. W tegorocznych Mistrzostwach Europy zabrakło w osadzie (z powodu stwierdzenia Covid-19) najbardziej doświadczonej Agnieszki Kobus-Zawojskiej. Podobnie jak w październikowych Mistrzostwach Europy w Poznaniu i tym razem do osady weszła rezerwowa zawodniczka - Katarzyna Boruch, która z powodzeniem zastępowała wówczas kontuzjowaną Marię Sajdak.

Polki w Varese wystartowały trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale B, zajmując kolejno: drugie, trzecie i pierwsze miejsce.

W przedbiegu nasze zawodniczki za najgroźniejsze przeciwniczki miały Niemki prowadzone od czterech lat przez poprzedniego trenera naszej kadry kobiet Marcina Witkowskiego. W ostatnich trzech Mistrzostwach Świata niemiecka czwórka przyływała na metę zawsze za Polkami, ale niestety w tym sezonie jest odwrotnie i to Niemki są lepsze. Tak było także w tym przedbiegu. Podopieczne trenera Witkowskiego prowadziły od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Natomiast polska czwórka od startu do mety płynęła na drugim miejscu. Na mecie nasze zawodniczki uległy Niemkom 4.45 sek, uzyskując przy tym dopiero piąty rezultat obu przedbiegów. W wyniku tego awansu do finałowej rozgrywki trzeba było szukać w

reparażu i chyba nikt w tym momencie nie dopuszczał myśli, że z tym mogą być jakiegokolwiek problemy.

Początek wyścigu reparażowego Polki rozpoczęły z dużym rozmachem i już na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu uzyskały 1,63 sek. przewagi nad drugimi Włoszkami. Jednak od tego momentu w naszej osadzie zaczęło się dziać coś niedobrego, gdyż czas drugiej pięćsetki był dopiero trzecim z całej stawki pomimo, że Polki przewodziły jeszcze całemu wyścigowi. Być może był to efekt zbyt ostrego rozpoczęcia rywalizacji, a przecież osada płynęła z zawodniczką rezerwową i chyba nie do końca w najlepszej dyspozycji, leczącą od dłuższego czasu kontuzję szlakovą. O drugiej połowie dystansu, a szczególnie ostatnich pięćset metrach same chyba zawodniczki chciałyby jak najszybciej zapomnieć. Po wyprzedzeniu Polek przez Włoszki i Norweżki, z którymi dotychczas nigdy nie przegrały całkowicie spasowały, a straty na mecie 7,42 sek. do Włosek i 5,73 sek. do Norweżek mówią same za siebie. Nasza czwórka na mecie osiągnęła dopiero piąty rezultat obu reparaży.

W wyniku braku awansu do finału przyszło polskiej osadzie w tej konkurencji po raz pierwszy od pięciu lat startować w imprezie mistrzowskiej w finale B. W nim nasze zawodniczki rywalizując z najsłabszymi czwórkami w tegorocznych mistrzostwach prowadziły już od startu do mety, choć na finiszu musiały odierać ataki finiszujących Francuzek. Ostatecznie zajęły siódme miejsce.

- **Mistrzyniami Europy w Varese w tej konkurencji zostały Holenderki przed Brytyjkami i Niemkami**

Był to niestety najłabsze miejsce nasze kobiecej czwórki podwójnej w całym cyklu i być może wynikało to z problemów zdrowotnych zawodniczek, a być może innych problemów, z którymi osada wraz z trenerem musi sobie poradzić, bo czas do Igrzysk Olimpijskich upływa bardzo szybko.

V. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Węgrzycki-Szymczyk Natan	26 lat	AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

- Mistrzem Olimpijskim z Rio de Janeiro w tej konkurencji jest Nowozelandczyk Mahe Drysdale przed Chorwatem Damirem Martinem i Czechem Ondrejem Synkiem.
- Mistrzem Świata ostatnich rozegranych w 2019 roku mistrzostw w tej konkurencji został Niemiec Oliver Zeidler przed Duńczykiem Sverri Nielsenem i Norwegiem Kjetil Borchem.
- Mistrzem Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji został Duńczyk Sverri Nielsen przed Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem i Norwegiem Kjetil Borchem.

LICZBA JEDYNEK MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących skifistów	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	20	Nie startowała
2016	Brandenburg	16	Nie startowała
2017	Racice	23	Nie startowała
2018	Glasgow	18	4
2019	Lucerna	25	13
2020	Poznań	23	2
2021	Varese	23	3

Do konkurencji jedynek mężczyzn zgłoszono 23 skifistów. Rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy bezpośrednio awansowali bezpośrednio do półfinałów A/B. Pozostali musieli szukać swoich szans w czterech repasażach, z których po dwóch pierwszych uzupełniło dwunastoosadową stawkę półfinałów A/B. Reszta osad wystartowała w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale (finał A) i miejsca 13-18 (finał C). Pozostali stanęli do walki o podział miejsc 7-12 (finał B) 19-23 (finał D).

Na starcie tegorocznych Mistrzostw Europy stanęło czterech skifistów, którzy zdobyli już kwalifikacje olimpijskie podczas Mistrzostw Świata 2019 roku (Niemiec, Duńczyk, Norweg i Chorwat). W czterech innych reprezentacjach, które także mają kwalifikacje w konkurencji męskich jedynek wystąpili inni zawodnicy (Litwa, Holandia, Czechy i Włochy). Dodatkowo kwalifikacje

olimpijskie w przeddzień rozpoczęcia Mistrzostw Europy zdobył Grek wygrywając Europejskie Kwalifikacyjne Regaty Kontynentalne.

Nasz reprezentant w tej konkurencji na październikowych Mistrzostwach Europy osiągnął najlepszy rezultat w swojej karierze. Niestety nie ma jeszcze kwalifikacji olimpijskich i obecnie to jest największym jego celem, a Mistrzostwa Europy powinny być jakby po drodze. Trzeba też dodać, że tegoroczne mistrzostwa dla wielu skifistów miały inny status niż poprzednie w Poznaniu.

Natan Węgrzycki-Szymczyk wystartował w Varese trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: pierwsze i dwa razy trzecie miejsce.

W przedbiegu nasz skifista trafił między innymi na V-ce Mistrza Olimpijskiego z Rio de Janeiro, przeżywającego jednak w ostatnim czterolecu wyraźny kryzys - Chorwata Damira Martina, Młodzieżowego Mistrza Świata z 2015 roku i brązowego medalisty Mistrzostw Europy Seniorów z 2019 roku w jedynce – Białorusina Pilipa Pavukou. Polak przewodził w tym wyścigu od startu do mety, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Na 500 metrów przed metą osiągnął dużą przewagę 7,81 sek. i mógł sobie pozwolić na „wypuszczenie” finiszu. Ostatecznie na mecie wyprzedził drugiego na mecie – młodego Rumuna o 5,02 sek. Końcowy rezultat Natana Węgrzyckiego-Szymczyka okazał się najlepszy wśród wszystkich przedbiegów.

W półfinale przeciwnikami naszego zawodnika był złoty i srebrny medalista ostatnich Mistrzostw Świata z 2019 roku oraz Włoch, Hiszpan i wspomniany wcześniej Białorusin. Tym razem Polak ruszył ze startu mniej dynamicznie. Po 500 metrach zajmował dopiero piąte miejsce i tracił do prowadzącego od startu do mety Mistrza Świata – Niemca Olivera Zeidlera 3,20 sek. Jednak środkową część dystansu miał najlepszą z całej stawki co pozwoliło mu się przesunąć na trzecie premiowane awansem trzecie miejsce i uzyskać bezpieczną przewagę nad trzema pozostałymi zawodnikami. Ostatecznie wyścig ukończył na trzecim miejscu ze stratą 8,90 sek. do Niemca i 7,99 sek. do drugiego Duńczyka, a rezultat uzyskany na mecie był siódmym z całej stawki półfinalistów.

W finale Natan Węgrzycki-Szymczyk znalazł się wśród zawodników posiadających już kwalifikacje olimpijskie. Od startu do mety prowadził Mistrz Świata z 2019 roku - Niemiec Oliver Zeidler, a o drugie miejsce walczył V-ce Mistrz Świata Duńczyk Sverri Nielsen z będącym w wysokiej dyspozycji z uwagi na kwalifikacje kontynentalne Grekiem Stefanosem Ntouskosem. Polak ponownie zaczął mało dynamicznie, zajmując po 500 metrach piąte miejsce i na dwóch kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu czwarte miejsca. Jednak skuteczny finisz pozwolił mu na nawiązanie wyrównanej walki ze słabnącym Grekiem. Ostatecznie wygrał z broniącym się Grekiem o 0,49 sek, a do pierwszego Niemca zabrakło 2,99 sek. i do drugiego Duńczyka 1,88 sek. Natomiast całkowicie na całym dystansie w walce nie brali udziału utytułowani Chorwat i Norweg.

- **Mistrzem Europy w Varese w tej konkurencji został Niemiec Oliver Zeidler przed Duńczykiem Sverri Nielsenem i Polakiem Natanem Węgrzyckim-Szymczykiem.**

To był dobry wyścig naszego zawodnika i brązowy medal jest jego drugim seniorskim podium w karierze po ubiegłorocznym srebrnym medalu podczas Mistrzostw Europy w Poznaniu. Do tego jeszcze w 2018 roku w Mistrzostwach Europy Seniorów w Glasgow zajął czwarte miejsce. Jednak zawodnik zbyt dużo traci do najlepszych zawodników w pierwszej części dystansu i pomimo bardzo skutecznego finiszu nie ma już możliwości ich odrobienia.

VI. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Biskup Mateusz	27 lat	Lotto Bydgoscia
Ziętarski Mirosław	28 lat	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Robert Sycz	– Lotto Bydgoscia
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski – trener główny
Robert Sycz – trener asystent

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Chorwaci przed Litwinami i Norwegami.
- Mistrzami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostali Chińczycy przed Irlandczykami i Polakami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Szwajcarami i Irlandczykami.

LICZBA DWÓJEK PODWÓJNYCH MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących dwójek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	20	17
2016	Brandenburg	14	8
2017	Racice	13	2
2018	Glasgow	13	4
2019	Lucerna	19	1
2020	Poznań	17	4
2021	Varese	24	5

W konkurencji dwójki podwójnej zgłoszono 24 osady. Rozegrano cztery przedbiegi, z których tylko zwycięzcy bezpośrednio awansowali do półfinałów A/B. Pozostali musieli szukać swoich szans w czterech repasażach, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałów A/B. Reszta osad wystartowała w półfinałach C/D. Ze wszystkich półfinałów po trzy

pierwsze załogi zdobywały awans do wyższego finału A lub C, walcząc dalej o medale (finał A) i miejsca 13-18 (finał C). Pozostali stanęli do walki o podział miejsc 7-12 (finał B) 19-24 (finał D).

Z jedenastu osad, które mają już kwalifikacje olimpijskie na starcie ze zrozumiałych względów zabrakło jedynie Mistrzów Świata – Chińczyków i ósmych na Mistrzostwach Świata – Nowozelandczyków. Natomiast dwójka holenderska wystąpiła w innym niż na Mistrzostwach Świata składzie, ale w tym zestawieniu zdobyli złoty medal w ubiegłorocznych październikowych Mistrzostwach Europy w Poznaniu, a Litwini zmienili połowę składu. Notabene wrócili do zestawienia, w którym zdobyli srebrny medal Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro. Doszli za to wielokrotni medaliści Mistrzostw Świata w deblu wagi lekkiej – Norwegowie.

Polska osada w tej konkurencji to brązowi medaliści ostatnich Mistrzostw Świata Seniorów i posiadająca kwalifikacje olimpijskie do Igrzysk Olimpijskich. W przeszłości byli także V-ce Mistrzami Świata i Europy w 2017 roku. W 2019 roku M.Ziętarski z innym partnerem (F.Barańskim) zdobył w tej konkurencji złoty medal Mistrzostw Europy. Po ubiegłorocznych - październikowych Mistrzostwach Europy i niezbyt udanym w nich wyścigu finałowym polski debel chciał się zrewanżować.

Polacy w tej konkurencji w Varese wystartowali czterokrotnie; w przedbiegu, repasażu, półfinale i finale A, zajmując kolejno trzy razy drugie i piąte miejsce.

W przedbiegu najgroźniejszymi przeciwnikami naszej dwójki była czwarta osada ostatnich Mistrzostw Świata w Linzu – Brytyjczycy i oni też w Varese prowadzili od startu do mety, choć walka była bardzo wyrównana o czym mogą świadczyć różnice na poszczególnych kontrolnych punktach pomiaru czasu co 500 metrów: 0,49 – 0,16 – 1,38 i 1,76 sek. na mecie. Trzecia na mecie czeska dwójka w składzie, której płynął wielokrotny medalista Igrzysk Olimpijskich i Mistrzostw Świata – Ondrej Synek zanotowała stratę 23,74 sek. do zwycięskich Brytyjczyków.

Polska dwójka uzyskała na mecie piąty rezultat wszystkich czterech przedbiegów, a niespodzianką była przegrana w trzecim przedbiegu V-ce Mistrzów Świata – Irlandczyków z 25

osadą ostatnich Mistrzostw Świata – Rosjanami, którzy uzyskali najlepszy czas końcowy na mecie przedbiegów. Należy jednak dodać, że dwójka rosyjska startowała w nowym zestawieniu i która przygotowuje się do Finałowych Regat Kwalifikacyjnych mających się odbyć za pięć tygodni w Lucernie.

W repasażu nasza dwójka objęła prowadzenie od startu, ale w stawce podjęli walkę Rumuni i nieoczekiwanie Belgowie. Przez cały dystans różnica pomiędzy tymi trzema osadami nie przekroczyła 2 sek. Polacy płynęli na czele stawki przez ponad $\frac{3}{4}$ dystansu, ale na finiszu ulegli atakującym Rumunom (szósta osada ostatnich Mistrzostw Świata) o 0,95 sek, natomiast pokonali ambitnych Belgów zaledwie o 0,91 sek. Na mecie okazało się, że był to najszybszy wyścig repasażowy i nasza dwójka uzyskała drugi rezultat wszystkich czterech biegów.

W półfinale los zestawiał Polaków z Holendrami - ubiegłorocznymi Mistrzami Europy, wspomnianymi, najszybszymi w przedbiegach – Rosjanami i bardzo mocnymi Niemcami oraz ponownie Czechami. Od startu do mety w tym wyścigu prowadzili Holendrzy, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Nasza dwójka zaczęła rywalizację od czwartego miejsca po pierwszych 500 metrach, sukcesywnie w walce przesuując się na drugie miejsce w drugiej połowie dystansu. Ostatecznie na mecie ulegli o 1,72 sek. Holendrom, a pokonali rewelacyjnych Rosjan o 0,25 sek. i Niemców o 1,19 sek. Polska dwójka na mecie uzyskała piąty rezultat obu półfinałów.

Wyścig finałowy był bardzo wyrównany przez $\frac{3}{4}$ dystansu. Polacy po pierwszych 500 metrach, na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu byli wprawdzie na szóstym miejscu, ale ich strata do prowadzących wówczas Francuzów i Rosjan wynosiła 0,88 sek. Na półmetku cała stawka sześciu walczących dwójek zamykała się w 0,80 sek, a nasza dwójka będąc na czwartym miejscu tracili do prowadzących w tym momencie Holendrów 0,39 sek. W drugiej połowie dystansu, na 500 metrów przed metą cała stawka walczących osad wpłynęła w odległości czasowej 2,10 sek. i wszystko rozegrało się na finiszu. Tu kto zachował najwięcej świeżości i potrafił zaprezentować skuteczność finiszową stanął na podium tegorocznych Mistrzostw Europy. Wygrali Francuzi z przewagą 2,25 sek. nad Holendrami, a jeszcze 500 metrów przed metą nad polską dwójką mieli 0,06 sek. przewagi. Nasi zawodnicy niestety nie wytrzymali do końca trudów tego wyścigu i chociażby od Francuzów mieli słabszy ten odcinek o 3,65 sek. Zajęli ostatecznie piąte miejsce, a do strefy medalowej zabrakło ostatecznie 1,35 sek. Trudów tego wyścigu nie wytrzymali także rewelacyjni w fazie eliminacyjnej – Rosjanie. Zajęli ostatecznie szóste – ostatnie miejsce w tym finale ze stratą 2,93 sek. do piątych Polaków.

- **Mistrzami Europy w Varese w tej konkurencji zostali Francuzi przed Holendrami i Brytyjkami.**

Nasza dwójka ze startu na start wypadła coraz lepiej, a finał w dwójkach podwójnych mężczyzn był bardzo wyrównany. W startach dwójki podwójnej daje się zauważyć jeszcze brak skutecznego finiszu, ale to są braki wynikające jeszcze z poprzedniego sezonu. Główne role w tych regatach odgrywały tradycyjnie mocne i utytułowane w poprzednich latach osady tej konkurencji.

VII. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

M4x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Barański Fabian	22 lata	WTW Włocławek
Chabel Wiktor	36 lat	Posnania Poznań
Czaja Dominik	26 lat	AZS AWF Warszawa
Pośnik Szymon	28 lat	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz	– WTW Włocławek
Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Maciej Hoffman	– Posnania Poznań

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski – trener główny
Robert Sycz – trener asystent

- Mistrzami Olimpijskimi z Rio de Janeiro w tej konkurencji są Niemcy przed Australijczykami, Estończykami i Polakami.
- Mistrzami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Polakami i Włochami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostali także Holendrzy przed Włochami i Litwinami.

LICZBA CZWÓREK PODWÓJNYCH MĘŻCZYZN STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	11	3
2016	Brandenburg	8	7
2017	Racice	12	2
2018	Glasgow	9	3
2019	Lucerna	14	7
2020	Poznań	11	5
2021	Varese	14	4

Do tegorocznych Mistrzostw Europy w tej konkurencji zgłoszono 14 osad, natomiast na starcie ostatecznie stanęło 14 czwórek. Zgodnie z regulaminem Międzynarodowej Federacji

Wioślarskiej FISA przy tej ilości zgłoszonych osad najpierw rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki zdobywały bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe załogi wystartowały w jednym repasażu, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinalistów. Ostatnie dwie czwórki rywalizowały w finale C o podział miejsc 13-14. Po trzy pierwsze czwórki z dwóch półfinałów utworzyły finał A walczących o medale, natomiast pozostałe osady w finale B walczyły o podział miejsc 7-12.

W Varese wystartowało pięć z ośmiu czwórek, które mają już kwalifikacje olimpijskie. Zabrakło ze zrozumiałych względów Australii (IV miejsce w 2019 roku) i Chin (VI miejsce) oraz Niemców (V miejsce). Wśród startujących czwórek w tych samych zestawieniach osobowych jak na Mistrzostwach Świata w 2019 roku wystartowali: Holendrzy (I miejsce w 2019 roku), Polacy (II miejsce) i Norwegowie (VII miejsce). Włosi (III miejsce w 2019) zmienili jednego zawodnika, a Brytyjczycy (VIII miejsce) dwóch zawodników.

Polacy to aktualni V-ce Mistrzowie Świata, posiadający kwalifikacje olimpijskie. W ostatnich – październikowych Mistrzostwach Europy w Poznaniu wystartowali z rezerwowym „szlakowym”. Zmiany dokonano w ostatniej chwili, już na samych mistrzostwach co musiało odbić się na końcowym wyniku. Obecnie osada już trenuje i startuje w swoim medalowym składzie.

Polska osada w tej konkurencji na Mistrzostwach Europy w Varese wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: dwa razy trzecie i czwarte miejsce.

W przedbiegu najgroźniejszymi przeciwnikami Polaków wydawali się być Włosi i Brytyjczycy. Od startu do mety w tym wyścigu pewnie prowadzili Włosi, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Podobnie jak na drugim miejscu płynęli Polacy, mając drugie rezultaty trzech pierwszych pięćsetek, ale już z mniejszą przewagą nad Brytyjczykami, którzy ostro i ambitnie finiszując minęli naszą osadę na kilku ostatnich pociągnięciach. Nie miało to żadnych konsekwencji bo i tak bezpośrednio do półfinałów awansowały trzy pierwsze załogi. Polacy uzyskali na mecie piąty rezultat bezwzględny wszystkich trzech przedbiegów.

W półfinale najgroźniejszymi przeciwnikami naszych zawodników byli ponownie Brytyjczycy i Mistrzowie Świata z 2019 roku – Holendrzy. Wystartowali w nim także zawsze groźni Rosjanie, Ukraińcy i Francuzi. Jednak te trzy osady tym razem nie były zagrożeniem dla osad walczących o awans do finału A. Pewny awans polskiej czwórki do finału A, wprawdzie z trzeciego miejsca z szóstym rezultatem bezwzględnym obu półfinałowych wyścigów, pozwalał mieć nadzieję na walkę w nim przynajmniej o brązowy medal. Niestety brak na tym etapie możliwości finiszowych z uwagi na prowadzony dotychczas trening nie pozwolił na ostatnich metrach odeprzeć ataku czwórki Estonii przygotowującej się do Finałowych Olimpijskich Regat Kwalifikacyjnych, a więc będących na innym etapie treningowym. Ostatecznie Polska zajęła czwarte miejsce ze stratą 0,74 sek. do strefy medalowej.

Czwarte miejsce jest potwierdzeniem prawidłowej selekcji z 2019 roku i odzyskiwaniem pozycji w stosunku do dominujących załóg Holandii i Włoch. Mimo perturbacji w poprzednim sezonie czwórka zaprezentowała niezłe przygotowanie o czym świadczą niewielkie narzuty czasowe na poszczególnych odcinkach pomiarowych. Mistrzostwa Europy odbyły się w nietypowym kwietniowym terminie i stanowiły dla polskich osad pierwszy start bieżącego roku. W związku z tym przygotowania do sezonu startowego zostały okrojone w znaczny sposób. Wszyscy zawodnicy męskiej czwórki podwójnej przeszli zakażenie COVID -19 oraz kwarantannę i obostrzenia sanitarne, co w znacznym stopniu utrudniało spokojną realizację planów treningowych.

- **Mistrzami Europy w Varese w tej konkurencji zostali Włosi przed Holendrami i Estończykami.**

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Posyłajka Łukasz	25 lat	AZS Szczecin
Burda Mikołaj	39 lat	Lotto Bydgoscia
Szpakowski Michał	32 lata	Zawisza Bydgoszcz
Wilangowski Mateusz	30 lat	Wisła Grudziądz

Łukasz Posyłajka

Mikołaj Burda

Michał Szpakowski

Mateusz Wilangowski

Trenerzy klubowi:

Piotr Kula	– AZS Szczecin
Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Andrzej Naglewicz	– Zawisza Bydgoszcz
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

- Mistrzami Olimpijskimi w Rio de Janeiro w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Australijczykami i Włochami.
- Mistrzami Świata ostatnich mistrzostw w 2019 roku w tej konkurencji zostali Polacy przed Rumunami i Brytyjczykami.
- Mistrzami Europy w 2020 roku w Poznaniu w tej konkurencji zostali Holendrzy przed Włochami i Polakami.

**LICZBA CZWÓREK BEZ STERNIKA MĘŻCZYŹN STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021**

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących czwórek	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	12	12
2016	Brandenburg	11	Nie starowała
2017	Racice	14	Nie starowała
2018	Glasgow	12	Nie starowała
2019	Lucerna	14	2
2020	Poznań	13	3
2021	Varese	13	5

Do Mistrzostw Europy w Varese w tej konkurencji zgłoszono 13 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Ostatnia osada odpadała, zajmując tym samym trzynaste

miejsce Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali w finale B walczyli o miejsca 7-12.

Z ośmiu osad, które mają już zapewnione kwalifikacje olimpijskie dwie są poza europejskie (USA - IV miejsce w Mistrzostwach Świata w 2019 roku i Australia – VI miejsce). Trzy federacje (Rumunia, Wielka Brytania i Włosi) utrzymały w swoich czwórkach te same składy osobowe. Natomiast trzy inne (Polska, Holandia i Szwajcaria) z różnych przyczyn zmieniły po jednym zawodniku. Czwórki, które zajęły kolejne poza kwalifikującymi się podczas Mistrzostw Świata w 2019 roku (Francja i Niemcy) wymieniły połowę składu.

Niestety nasza czwórka osada aktualnych Mistrzów Świata ma obecnie kłopoty zdrowotne. Marcin Brzeziński na ostatnim zgrupowaniu w Lago Azul w Portugalii uległ wypadkowi na rowerze, a w dodatku po powrocie do kraju ma obecnie pozytywny wynik badania na zakażenie coronavirusem. W tej sytuacji do osady wsiadł jeden z rezerwowych, trenujący cały czas z osadą – Łukasz Posyła. Załoga w tym zestawieniu jeszcze nigdy nie startowała na regatach i jej poziom mogły określić jedynie testy trenerskie na zgrupowaniu.

Polska czwórka w tej konkurencji na Mistrzostwach Europy w Varese wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno: drugie, trzecie i piąte miejsce.

W przedbiegu, w którym na starcie stanęły cztery osady należało wyprzedzić jedną osadę, a najgroźniejszymi przeciwnikami byli brązowi medaliści ostatnich Mistrzostw Świata – Brytyjczycy. Ten wyścig rozegrany został praktycznie bez historii. Od startu do mety prowadzili Brytyjczycy, mając przy tym najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek. Podobnie polska czwórka cały czas płynęła na drugiej pozycji, mając drugie czasy trzech pierwszych pięćsetek. Jedynie o trzecie - premiowane bezpośrednim awansem do półfinałów miejsce cały tor trwała ostra walka i o awansie Rosjan zdecydowała na mecie 0,01 sek. przewagi nad Chorwatami. Nasza czwórka uzyskała łącznie szósty rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

W półfinale, w którym startowała nasza osada znalazły się cztery czwórki, które mają już zapewniony start na Igrzyskach Olimpijskich i te cztery osady stoczyły pomiędzy sobą twardą i zaciętą, szczególnie na finiszu walkę. Różnica pomiędzy pierwszą, a czwartą osadą na mecie wyniosła 0,53 sek, a Polacy zajmując trzecie miejsce wyprzedzili czwartych Szwajcarów o 0,04 sek.

W finale A niestety zabrakło już chyba sił na nawiązanie walki o jeden z medali. Nasza czwórka tylko na początku dystansu próbowała nawiązać walkę o pozycję medalową, ale ani przez moment na niej nie była. Na szóstej - ostatniej pozycji przez cały dystans płynęli Rosjanie. Pozostałe cztery czwórki Brytyjczyków, Rumunów, Włochów i Holendrów zmieniały swoje pozycje w zależności od przepłyniętego dystansu. Polacy na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów do ostatniej pozycji medalowej notowali następujące straty czasowe: 1,26 – 2,26 – 3,11 i 4,26 sek. Natomiast nasza czwórka czasy poszczególnych pięćsetek miała kolejno: czwartą - szóstą – piątą i czwartą. Ostatecznie polska czwórka Mistrzów Świata z 2019 roku z rezerwowym zawodnikiem zajęła piąte miejsce w tegorocznych Mistrzostwach Europy.

- **Mistrzami Europy w Varese w tej konkurencji zostali Brytyjczycy przed Rumunami i Włochami.**

Niestety obecny stan przygotowań naszej męskiej czwórki bez sternika jest niezadowolający i jest to wynikiem dezorganizacji procesu treningowego przez zachorowania na COVID – 19 (trzech zawodników) i wypadek na rowerze jednego z zawodników. Trzeba mieć nadzieję, że dalsze przygotowania będą przebiegać bez zakłóceń, a doświadczenie zawodników pozwoli osiągnąć szczyt formy na czas regat olimpijskich.

IX. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYŹN LM1x

Nazwisko i imię	Wiek	Klub
Mikołajczewski Artur	31 lat	Gopło Kruszwica

Trener klubowy:

Kazimierz Naskręcki – Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

- Mistrzem Świata w 2019 roku w tej konkurencji został Włoch Martino Goretti przed Węgrem i Australijczykiem.
- Mistrzem Europy w ubiegłym roku w Poznaniu w tej konkurencji był Norweg Kristoffer Brun przed Włochem Nielsem Torre i Irlandczykiem Fintanem McCarthy.

LICZBA JEDYNEK WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYŹN STARTUJĄCYCH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2015-2021

Rok mistrzostw	Miejsce Mistrzostw	Liczba startujących skifistów	Miejsce polskiej osady
2015	Poznań	16	8
2016	Brandenburg	14	Nie starowała
2017	Racice	17	5
2018	Glasgow	14	Nie starowała
2019	Lucerna	17	2
2020	Poznań	17	16
2021	Varese	10	3

W tej „nieolimpijskiej” konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Europy w Varese zgłoszono 10 skifistów wagi lekkiej. Przy tej ilości zgłoszeń system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje najpierw rozegranie dwóch przedbiegów, a następnie jednego uzupełniającego repasażu. Przy czym z każdego z tych wyścigów dwóch pierwszych skifistów zdobywało prawo startu w finale A w walce o medale. Pozostałe osady walczyły w finale B o podział miejsc 7 – 10.

Polskę tym razem reprezentował Artur Mikołajczewski, który jest obecnie najmocniejszym skifistą w Polsce w wadze lekkiej mężczyzn.

Artur Mikołajczewski z Jerzym Kowalskim tworzą w reprezentacji Polski dwójkę podwójną wagi lekkiej mężczyzn. Z uwagi na kontuzję partnera z osady Artur został zgłoszony w jedynce wagi lekkiej mężczyzn. Artur już dwukrotnie startował w ME w tej konkurencji i w 2019 roku zdobył srebrny medal. Należało się spodziewać i tym razem, że nasz reprezentant będzie należał do grona faworytów.

Polak w tej konkurencji na Mistrzostwach Europy w Varese wystartował trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale A, zajmując odpowiednio kolejno: piąte, pierwsze i trzecie miejsce.

W przedbiegu faworytem wyścigu był Węgier Peter Galambos, z którym Artur Mikołajczewski między innymi przegrał walkę o złoty medal w Mistrzostwach Europy 2019 roku – medalista najważniejszych imprez światowych w tej konkurencji.

Pierwsze dwie osady kwalifikowały się bezpośrednio do finału. Niestety Polak zajął w tym wyścigu ostatnie miejsce. Przed wyścigiem uskarżał się na ból głowy i ogólne osłabienie. Walczył do 1750m zajmując w tym momencie trzecie miejsce, lecz okupione to było na tyle dużym wysiłkiem, że musiał wypuścić końcówkę tego biegu. Na mecie uzyskał w wyniku tego najłabszy rezultat obu przedbiegów.

Przed wyścigiem repasażowym zawodnik zasygnalizował, że czuje się wyraźnie lepiej, co dawało nadzieję na awans do finału A. A zapowiadał się bardzo ciężki wyścig. O dwa premiowane wejściem do finału miejsca Musiał stoczyć walkę głównie z Hiszpanem i Belgiem. Obydwaj na co dzień są liderami w swoich reprezentacyjnych dwójkach podwójnych wagi lekkiej. Walka trwała przez większą część dystansu. Jeszcze na 500 metrów przed metą wszyscy trzej skifisci płynęli w odległości 0,80 sek. Jednak na finiszu trudów wyścigu nie wytrzymał Belg i całkowicie skapitulował, przegrywając do zwycięskiego Polaka aż 7,15 sek.

Po wyścigach eliminacyjnych nasz reprezentant nie był zaliczany do grona faworytów do medali. Ale dobry trening popołudniowy poprzedniego dnia i rozgrzewka przed startem dawały nadzieję, że wróciła mu wysoka dyspozycja startowa. Wyścig finałowy potwierdził odczucia samego zawodnika. Od początku nie został z tyłu i walczył przez całą długość toru o drugie - trzecie miejsce. Od startu do mety prowadził Węgier Peter Galambos. Artur Mikołajczewski najlepszy miał środek dystansu. Niestety, po pasjonującej walce na finiszu z włoskim reprezentantem na mecie musiał uznać jego wyższość. Na 500 metrów przed metą Polak miał nad Włochem minimalną przewagę 0,13 sek, a na mecie różnica wynosiła 0,20 sek. na korzyść włoskiego skifisty.

- **Mistrzem Europy w Varese w tej konkurencji został Węgier Peter Galambos przed Włochem Gabrielem Soaresem i Polakiem Arturem Mikołajczewskim.**

Wynik finalny naszego zawodnika to na pewno jego duży sukces. Tym bardziej medal cieszy, bo Artur Mikołajczewski przed wyjazdem na Mistrzostwa Europy zdążył zrealizować na jedyne tylko 3 treningi na wodzie, a dobry występ i medal dobrze rokuje w konkurencji olimpijskiej czyli dwójce podwójnej wagi lekkiej. Jest to potwierdzenie dobrego przygotowania fizycznego i braku problemów technicznych.